

The Numerical Features of the Book of Genesis

A New Approach to its Compositional Structure

Please read the [General Introduction](#)

Part VII, Genesis 37,2-50,26 The Toledoth of Jacob

The Story of Joseph is a well-constructed masterpiece of storytelling. There is no doubt about the literary skill of its author or the basic unity of the story, including the episode of Judah and Tamar in Chapter 38, which has generally been regarded as an erratic block in the story. In terms of the storyline in the Story of Ancient Israel in Genesis-Kings, its function is clearly to set the stage for the events described in the book of Exodus.

In order to detect the compositional structure of the text I divide it into **12** sections of disproportionate length strictly in accordance with the Masoretic layout markers. This division proved to be in agreement with the contents in terms of the various episodes. In light of this, I consider Section V, [41,1-42,38](#) a distinct literary entity, despite the fact that there is no layout marker after [42,38](#). The **Petuchah** after [44,17](#), in the middle of a coherent narrative, may appear strange to West European thinking about the flow of thought in a story. However, the positioning of the **Petuchah** can be explained as marking a crucial turning point in the story, when Judah steps up to Joseph and speaks to him about his plan to let the father of the boys be brought to Egypt. I therefore treat this **P** as a normal demarcation device.

Compare the use of the **P** (in the middle of a verse!) to mark a crucial turning point in [35,22](#) and in [Deut 2,8](#) – see page 2 in my analysis of [Deuteronomy](#).

This is how the text divides into **12** Sections (the number **12** symbolically represents Jacob's **12**:

Section I,	37,2-36	Joseph sold into Egyptian slavery	P	35 verses
Section II	38,1-30	The story of Judah and Tamar	S	30 verses
Section III	39,1-23	Joseph's life in Egypt: he ends up in prison	S	23+ verses
Section IV	40,1-23	Joseph interprets the dreams of the butler and baker	P	23+ verses
Section V	41,1-42,38	Joseph rises from slave to Governor of Egypt	 	95+ verses
Section VI	43,1-44,17	Joseph's brothers confronted with him in Egypt	P	51=192 verses
Section VII	44,18-46,7	Jacob and his household emigrate to Egypt	S	52 verses
Section VIII	46,8-27	Jacob's descendants who emigrated to Egypt	P	22 verses
Section IX	46,28-47,31	The Israelites in Goshen: Joseph's land reforms	P	38+ verses
Section X	48,1-22	The ailing Jacob blesses Joseph's sons	P	22+ verses
Section XI	49,1-26	Jacob's testamentary blessing for his sons	P	26+ verses
Section XII	49,27-50,26	The death of Jacob and Joseph	End	33=119.

Sections III-VI, dealing with Joseph's life in Egypt, are made up of altogether **192** verses, which is a multiple (4x) of **48**, the numerical value of **יח** ($10+6+15+17=48$).

This should certainly not be waved aside as a matter of coincidence, for this is a typical example of the scribal device of using the numerical value of the name of a character to signify his 'signature' –for more examples, see in [Part IV](#) page 3 ([Abram](#)) and page 15 ([Rebecca](#)), and in [Part V](#) pages 18-19 ([Jacob](#)).

Sections VI and VII occupy pride of place at the centre of the twelve Sections: **12=5+2+5**. The importance of the events described here, which ultimately lead to the sojourn of the Israelites in Egypt, is extra highlighted by the fact that the two sections are made up of **51** (3×17) and **52** (2×26) verses respectively.

Another significant numerical feature is that **Sections IX-XII**, dealing with the sojourn of the Israelites in Goshen, have altogether **119** (7×17) verses, which symbolize the sevenfold presence of God in Goshen.

Let us now explore the numerical features of the twelve Sections.

Section I 37,2-36 Joseph Sold into Egyptian Slavery

Vss	Texts	Words	Letters	יהוה	Sum words	P/S	§ 1
1	Gen 37,2	30	101		30		§ 1 Joseph's dreams of greatness
2	Gen 37,3	15	50		45		Joseph is pampered by his father, which
3	Gen 37,4	14	53		59		results in the jealousy and hatred of his
4	Gen 37,5	9+	37		68		brothers. Highlighted by 153(9x17) words.
5	Gen 37,6	8(=17)+	32		76		Joseph's first dream: the brothers'
6	Gen 37,7	16+	78		92		sheaves bowing before his, is emphasized
7	Gen 37,8	18=51(3x17)	69		110		by 51(3x17) words.
8	Gen 37,9	20	83		130		
9	Gen 37,10	23	86		153 (9x17)		
10	Gen 37,11	7	26		160/160		This conclusion is made up of 26 letters.
11	Gen 37,12	7	28		167		§ 2 Jacob sends Joseph to his brothers
12	Gen 37,13	14	57		181		
13	Gen 37,14	18	68		199		Note the 68 letters in <u>v 14</u> .
14	Gen 37,15	10	42		209		It is only the information given by the
15	Gen 37,16	11+	37		220		stranger about the whereabouts of the
16	Gen 37,17	15=26	62		235/75		brothers that is highlighted: 26 words.
17	Gen 37,18	9	42		244		§ 3 Joseph in great danger in Dothan
18	Gen 37,19	9	33		253		The decision of the brothers to kill him
19	Gen 37,20	14	65		267/32		is not specifically highlighted.
20	Gen 37,21	8+	34		275		Note the 34 letters in <u>vs 21</u> and <u>24</u> .
21	Gen 37,22	24+	88		299		However, Reuben's proposal to save
22	Gen 37,23	16+	58		315		Joseph's life by letting him be thrown
23	Gen 37,24	9+	34		324		into a pit, as well as Judah's suggestion
24	Gen 37,25	19+	93		343		to sell Joseph to the Ishmaelites, is
25	Gen 37,26	13+	45		356		highlighted by the 102 (6x17) words of
26	Gen 37,27	13(=26)=102	56		369/102(6x17)		these seven verses.
27	Gen 37,28	20+	93		389		§ 4 Joseph carried away to Egypt
28	Gen 37,29	11+	42		400		The entire paragraph, Reuben's reaction
29	Gen 37,30	10+	36		410		when he sees the empty pit and the
30	Gen 37,31	11=52+	45		421		steps taken by the other brothers to
31	Gen 37,32	17	64		438		mislead Jacob is specifically highlighted.
32	Gen 37,33	10	40		448		Jacob's reaction, when he recognizes
33	Gen 37,34	11	46		459		Joseph's robe, and his mourning for his
34	Gen 37,35	18	68		477		son are not highlighted. Note, however,
35	Gen 37,36	10	44	0x	487/118	P	the 68 (4x17) letters of <u>v 35</u> .
35	37,2-36	487	1935		487		

Observation 1 The numerical features in Columns 3 and 6 are self-explanatory. In terms of verses and words, 23 of the 35 verses (66%) and 350 of the 487 words (72%) are governed by **17** and **26**. For the additional numerical features of the dialogues and the narrative sections, see below.

The remark in v 36 about the sale of Joseph to Potiphar is a typical cliffhanger anticipating the story of Joseph and Potiphar's wife in Chapter 39. The reader has to remain in suspense for a while because of the intermezzo in Chapter 38, the story of Judah and Tamar.

The Dialogues and Narrative in Section I, 37,2-36

	Joseph	Brothers	Jacob	Narrative
37,2 אלהו תלדות יעקב יוסף בן־שבע־עשרה שנה היה רעה את־אחיו בצאן והוא נער את־בני בלחה ואת־בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את־דבתם רעה אל־אביהם:				68 (4x17)
3 וישראל אהב את־יוסף מכל־בניו כי־בן־זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים:				
4 ויראו אחיו כי־אתו אהב אביהם מכל־אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם:				
5 ויחלם יוסף חלום ויגיד לאחיו ויוספו עוד שנה אתו:				
6 ויאמר אליהם שמעו־נא החלום הזה אשר חלמתי:				2
7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם־נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוו לי אלמתי:	22+			
8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם־משול תמשל בנו ויוספו עוד שנה אתו על־חלמתי ועל־דבריו:		7+		3 15 1
9 ויחלם עוד חלום אחר ויוספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואתך עשר פוכבים משתחווים לי:	12=34			
10 ויוספר אל־אביו ואל־אחיו ויגער־בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי הבוא נבוא אני ואמתי ואחיו להשתחית לך ארצה:			13	8 2
11 ויקנאו־בו אחיו ואביו שמר את־הדבר:				14
12 ויילכו אחיו לרעות את־צאן אביהם בשכם:				4
13 ויאמר ישראל אל־יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחה אליהם ויאמר לו הנני:	1		7	2
14 ויאמר לו לך־נא ראה את־שלום אחיך ואת־שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכם:			11	2 10
15 וימצאוהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה־תבקש:	A man 2			3
16 ויאמר את־אחי אנכי מבקש הנידה־נא לי איפה הם רעים:	10			
17 ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים ונלכה דתניח ונלך יוסף אתר אחיו וימצאם בדתן:	A man 7			1 2 15
18 ויראו אתו מרחק ובטרום יקרב אליהם ויתנפלו אתו להמיתו:				
19 ויאמרו איש אל־אחיו הנה בעל החלמות הלז הוא:				4
20 ועתה וילכו וינהרגו וישלכוהו באתר הברות ואמרו הנה רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו חלמתינו:	19=26			4
21 וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש:				1
22 ויאמר אליהם ראובן אל־תשכרו דם השליכו אתו אל־הבור הנה אשר במדבר ויד אל־תשלחו־בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל־אביו:	Reuben 3+ 14=17			3 7
23 ויהי כאשר־בא יוסף אל־אחיו ויפשטו את־יוסף את־כתנתו את־כתנת הפסים אשר עליו:				44
24 ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים:				
25 וישבו לאכל־לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ושמשאלים באה מגלעד וגמליתם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה:				
26 ויאמר יהודה אל־אחיו מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו:				
27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי־בו כי־אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו:	Judah 20+			4
28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף מצרימה:				33
29 וישב ראובן אל־הבור והנה אין־יוסף בבור ויקרע את־בגדיו:				
30 וישב אל־אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני־בא:	Reuben 6=26			1 3
31 ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את־הכתנת בדם:				18
32 וישלחו את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא הכתנת בנו הוא אם־לא:	9			1

33 וַיְבַרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר כְּתֻבָת בְּנֵי חַיָּה רָעָה אֶכְלֶתְהוּ טָרֵף טָרֵף יוֹסֵף:				
34 וַיִּקְרַע יַעֲקֹב יַעֲקֹב שְׂמֹלֹתָיו וַיִּשֶׂם שֶׁק בְּמַתְנֵיו וַיִּתְאַבֵּל עַל-בְּנָו יָמִים רַבִּים:			8	1
35 וַיִּקְמוּ כָל-בְּנָיו וְכָל-בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיִּמְאֵן לְהִתְנַחֵם				1
וַיֹּאמֶר כִּי-אָרַד אֶל-בְּנֵי אָבִל שְׂאֵלָה וַיִּבְכֶּה אֹתוֹ אָבִיו:	Man Total			19
36 וְהַמְדִּינִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל-מִצְרַיִם	9		6	1/38
לְפֹטִיפֵר סָרִיס פְּרַעֲהָ שֶׁר הַטְּבָחִים: ַ	Joseph Total	Brothers Total	Jacob Total	13
	45	78(3x26)	45	Total
				272(16x17)

Observation 2 The most significant feature in terms of the dialogues and narrative is that Joseph's brothers speak in total **78** (3x26) words: in vs 8-20 the brothers speak **26** words; in vs 21-22 Reuben speaks **17** words, and in the rest of the story Reuben and Judah, the two brothers who try to save Joseph, speak altogether **26** words. This means that **147** (78+26+17+26) of the 487 words (30%) are additionally governed by the two divine name numbers. The opening narrative (vs 2-5) has **68** (4x17) words and all narrative sections taken together (excluding the **38** words in the introductions) are made up of **272** (16x17) words.

Section II 38,1-30 The Story of Judah and Tamar

Vss	Texts	Words	Letters	יהוה	Sum words	S	Contents and Structure
1	Gen 38,1	13+	48		13		§ 1 The birth of Judah's three sons
2	Gen 38,2	11+	41		24		
3	Gen 38,3	7+	22		31		The entire paragraph is highlighted.
4	Gen 38,4	8+	27		39		
5	Gen 38,5	12=51(3x17)	43		51/51		
6	Gen 38,6	7+	27		58		§ 2 Er and Onan die: Tamar is widowed
7	Gen 38,7	9+	36	1-2	67		
8	Gen 38,8	12+	45		79		The entire paragraph is highlighted.
9	Gen 38,9	19+	63		98		
10	Gen 38,10	8+	28	3	106		
11	Gen 38,11	24+	84		130		
12	Gen 38,12	18+	74		148		
13	Gen 38,13	9+	34		157		
14	Gen 38,14	24=130(5x26)	91		181/130		
15	Gen 38,15	7+	31		188		§ 3 Judah gives a pledge and lies with 'Tamar'
16	Gen 38,16	22+	68		210		
17	Gen 38,17	13+	47		223		The entire paragraph is highlighted.
18	Gen 38,18	18+	67		241		
19	Gen 38,19	8=68	38		249/68		
20	Gen 38,20	14+	57		263		§ 4 The exposure of Judah and the birth of
21	Gen 38,21	16+	61		279		Tamar's twins
22	Gen 38,22	14+	53		293		The entire paragraph is highlighted.
23	Gen 38,23	14+	51		307		
24	Gen 38,24	17+	77		324		Extra highlighted is Judah's sentence: 17 words.
25	Gen 38,25	21+	80		345		
26	Gen 38,26	16+	56		361		
27	Gen 38,27	6+	26		367		The birth of the twins: Perez and Zerah
28	Gen 38,28	14+	52		381		
29	Gen 38,29	14+	52		395		Note the seven verses in which multiples of
30	Gen 38,30	10=156(6x26)	34		405/156	S	17 and 26 constitute the number of letters!
30	38,1-30	405	1513	3x	405		Total number of letters: 1513 (89x17)!

Observation 3 In this case the entire text, consisting of 405 words, is for 100% governed by multiples of 17 and 26 (51+130+68+156=405). This also goes for the number of letters: **1513** (89x17).

The Dialogues and Narrative in Section II, 38,1-30

	Judah	Tamar e.a.	Narrative
38,1 ויהי בעת ההוא ויגד יהודה מאת אחיו ויט עד-איש עד-למי ושמו חיר: 2 וירא-שם יהודה בת-איש פנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: 3 ותהר ותלד בן ויקרא את-שמו ער: 4 ותהר עוד ותלד בן ויקרא את-שמו אוֹנָן: 5 ותספ עוד ותלד בן ויקרא את-שמו שלה והנה בכזיב בלדתה אתו: 6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהנה וימתהו יהנה: 8 ויאמר יהודה לאֹנָן בא אל-אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאֹחֵיךָ: 9 וירע אוֹנָן כי לא לו יהנה הנרע 10 וקח אס-בא אל-אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן-זרע לאֹחֵיו: 11 וירע בעיני יהנה אשר עשה וימת גם-אתו: 12 ויאמר יהודה לתמר בלתי שכי אלמנה בית-אביך עד-יגדל שלה בני כני אִמֶר פְּוִימִית גם-הוא כִּאֲחֵיו ותלד תמר ותשב בית אביה: 12 וירבו הימים ותמת בת-שוע אשת-יהודה וינחם יהודה ויעל על-גִּוְוִי צאנו הוא וחיר רעהו העדלמי תמנתה: 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמך עלה תמנתה לזו צאנו: 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על-הדרך תמנתה כי ראתה כירגל שלה והוא לא-נתנה לו לאשה: 15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: 16 ויט אליה אל-הדרך ויאמר הבה-נא אבוא אליך כי לא ידע כי בלתי הוא ותאמר מה-תפן-לי כי תבוא אלי: 17 ויאמר אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן ותאמר אסתמן ערבון עד שלחך: 18 ויאמר מה הערבון אשר אתן-לך ותאמר חמך ופתיך ומטף אשר בידך ויפן-לה ויבא אליה ותמר לו: 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: 20 וישלח יהודה את-גדי העזים כנד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: 21 וישאל את-אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא כעינים על-הדרך ויאמרו לא-היתה בזה קדשה: 22 וישב אל-יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא-היתה בזה קדשה: 23 ויאמר יהודה תקח-לה פן נהנה לבזו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: 24 ויתיו כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר וְנָתַתָּה תמר בלתי וגם הנה תרה לזוננים ויאמר יהודה הוציאנה ותשרף: 25 תוא מוצאת והיא שלחה אל-חמיה לאמר לאיש אשר-אלה לו אנכי תרה ותאמר הכר-נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כיר-על-כן לא-נתתיה לשלה בני ולא יספ עוד לדעתה: 27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: 28 והנה בלדתה ויתן-גיד ותקח המיגדת ותקשר על-ידו שני לאמר זה יצא ראשנה: 29 ויתיו כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה-פרכת עליך פרוץ ויקרא שמו פרוץ: 30 ואחר יצא אחיו אשר על-ידו השני ויקרא שמו זרח: ם			51 16 3 27 4 2 23 3 31 4 1 6 1 2 1 1 28 5 1 3 1 2 5 2 2 5 2 1 1 10 4 7 6 1 13 229+47 = 276
	9		
	8		4
	5		2
		Townsmen 6	
			31
	4	Tamar	4
		6	1
	6	5	6
	5		2
		5	1
			1
			28
	Friend 6		5
		Townsmen 4	1
			3
	Friend 10		1
			2
	12		3
		Townsmen 7	3
	2	Tamar	2
		6	2
		7	5
	9		1
			2
		Midwife	10
		3+	4
		4+	7
	Friend Total	Tamar Total	6
	16	29=36	1
	Judah Total	Townsmen Total	13
	60	17	Total 229+47 = 276

Observation 4 A word count of the speeches and the narrative sections in Genesis 38 has shown that Judah speaks altogether 60 words, his friend 16. Judah's string of 9 speeches is meticulously built up as follows: $9+8(=17)+5+4(=26)+6+5+12+2(=51[3 \times 17])+9=60$. The townsmen speak altogether 17 words, Tamar speaks 29 and the midwife 7, altogether 36 words.

For an earlier attempt to detect the numerical features of Genesis 38 and to explain its positioning and function within the Story of Joseph, see [The Story of Judah and Tamar](#) (2008).

See especially the detailed study of the relationship between Judah and Joseph by Benedikt Hensel, *Die Vertauschung des Erstgeburtsegens in der Genesis* (BZAW 423), de Gruyter: Berlin, 2011, pp 182-226.

Section III 39,1-23 Joseph and the Wife of Potiphar

Vss	Texts	Words	Letters	יהוה	Sum words	S	Contents and Structure
1	Gen 39,1	16	74		16		§ 1 YHWH is with Joseph and he prospers
2	Gen 39,2	11	44	1	27		
3	Gen 39,3	12+	43	2-3	39		YHWH causes all Joseph's deeds to prosper:
4	Gen 39,4	14+	52		53		he finds favour in Potiphar's sight. Moreover,
5	Gen 39,5	26=52(2x26)	90	4-5	79		YHWH's blessing is upon all that Potiphar has.
6	Gen 39,6	22+	73		101		§ 2 Potiphar's wife tries to seduce Joseph
7	Gen 39,7	14+	54		115		
8	Gen 39,8	18+	57		133		The entire paragraph is brought into the
9	Gen 39,9	22+	86		155		focus of attention by the fact that it is made
10	Gen 39,10	13+	47		168		up of 153 (9x17) words.
11	Gen 39,11	13+	54		181		
12	Gen 39,12	11+	49		192		
13	Gen 39,13	8+	32		200		
14	Gen 39,14	20+	75		220		
15	Gen 39,15	12=153(9x17)	52		232		
16	Gen 39,16	8+	28		240		§ 3 Accused of rape, he ends up in prison
17	Gen 39,17	14+	53		254		As in the situation described in § 1, YHWH is
18	Gen 39,18	9+	41		263		with Joseph and makes him prosper.
19	Gen 39,19	17+	64		280		This is expressed by the fact that the entire
20	Gen 39,20	17+	66		297		paragraph (except v 22) is governed by 17 and
21	Gen 39,21	13=78(3x26)	45	6	310		26 , which signify YHWH's presence.
22	Gen 39,22	20	64		330		
23	Gen 39,23	17	58	7-8	347	S	
23	39,1-23	347	1301	8x	347		

Observation 5 No less than 20 of the 23 verses (87%) and 300 of the 347 words (86%) are governed by the divine name numbers. The presence of YHWH in the events described in the text is additionally attested and underlined by the string of 8 of the in total 12 occurrences of the divine name in Part VII.

YHWH's presence is additionally underscored by the assertion *YHWH was with Joseph*, which occurs 3x (vs 2, 21, and 23), in contrast with the 2 occurrences of the woman's invitation *lie with me* (vs 7 and 12), marked in the Hebrew text below.

The Dialogues and Narrative in Section III, 39,1-23

	Joseph	The woman	Narrative
39,1 וְיוֹסֵף הוֹרֵד מִצְרַיִם וַיִּקְנֶהוּ פוֹטִיפָר סָרִיס פַּרְעֹה שֶׁר הַטְּבָחִים אִישׁ מִצְרַיִם מִיַּד הַיִּשְׁמַעֲאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרְדוּהוּ שָׁמָּה:			
2 וַיְהִי יְהוָה יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִם:			
3 וַיֵּרָא אֲדֹנָיוכִי יְהוָה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מִצְלִיחַ בְּיָדוֹ:			
4 וַיִּמְצָא יוֹסֵף חָן בְּעֵינָיו וַיִּשְׂרַת אֹתוֹ וַיַּפְקְדוּהוּ עַל-בֵּיתוֹ וְכָל-יִשְׂרָאֵל נָתַן בְּיָדוֹ:			
5 וַיְהִי מֵאִזּוֹ הַפְקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל-אֲשֶׁר יִשְׁלֹו וַיְבָרֵךְ יְהוָה אֶת-בֵּית הַמִּצְרַיִם בְּגִלְגַּל יוֹסֵף וַיְהִי בְרַפְתֵּי יְהוָה בְּכָל-אֲשֶׁר יִשְׁלֹו בְּבֵית וּבְשָׂדֵה:			101
6 וַיַּעֲזֹב כָּל-אֲשֶׁר-לֹו בְּיַד-יוֹסֵף וְלֹא-יָדַע אֹתוֹ מֵאוּמָה כִּי אִם-הִלָּחֵם אֲשֶׁר-הוּא אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף וַפְחֵתָאָר וַיַּבֵּה מִרְאָה:			
7 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשְׁת־אֲדֹנָיו אֶת-שֵׁנֶיהָ אֶל-יוֹסֵף וַתֹּאמֶר [שְׂכַבָה עִמִּי]:		2	11 1
8 וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר אֶל-אִשְׁת־אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא-יָדַע אֹתִי מִהַרְבֵּית וְכָל אֲשֶׁר-יִשְׁלֹו נָתַן בְּיָדִי:			1 4
9 אֲיַנְנִי גְדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֹּנִי וְלֹא-חֲשָׂה מִמֹּנִי מֵאוּמָה כִּי אִם-אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶתְ-אִשְׁתּוֹ וְאִיךָ אַעֲשֶׂה הַרְעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְחֲטָאתִי לְאֱלֹהִים:	35		
10 וַיְהִי כַּדְבָרָה אֶל-יוֹסֵף יוֹם וַיֹּם וְלֹא-שָׁמַע אֱלֹהִים לְשֹׁכֵב אֲצִלָּה לְהַנֹּת עִמָּה: 11 וַיְהִי כַּתִּיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֵא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת מִלֹּאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת שֵׁם בְּבֵית:			26
12 וַתַּחַפְּשׂוּהוּ בְּבִגְדוֹ לְאֹמֶר [שְׂכַבָה עִמִּי] וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה: 13 וַיְהִי כִּרְאוּתָהּ כִּי-עֹזֵב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּנָּס הַחוּצָה: 14 וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לְאֹמֶר	2		6 3 8 3 3
רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ כִּי אֵלֵי לְשֹׁכֵב עִמִּי וְאֶקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל: 15 וַיְהִי כְשָׁמְעוּ כִּי-הִרִימָתִי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֲצִלִּי וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה:	26		8
16 וַתִּנְחַח בְּגָדוֹ אֲצִלָּה עַד-בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל-בֵּיתוֹ: 17 וַתִּדְבַר אֵלָיו כַּדְבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר בְּאֶזְרָאֵי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר-הִבֵּאת לָנוּ לְצַחֵק כִּי:			5
18 וַיְהִי כַּתְּרִימִי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֲצִלִּי וַיִּנָּס הַחוּצָה: 19 וַיְהִי כְשָׁמַע אֲדֹנָיו אֶת-דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לְאֹמֶר כַּדְבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עִבְרָה וַיַּחַר אַפּוֹ:	18		6 4 2
20 וַיִּקַּח אֲדֹנֵי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֶהוּ אֶל-בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר-אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי-שָׁם בְּבֵית הַסֹּהַר:	5		
21 וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיִּשַׁח אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חָנּוּ בְּעֵינָי שֶׁר בֵּית-הַסֹּהַר: 22 וַיִּתֵּן שֶׁר בֵּית-הַסֹּהַר בְּיַד-יוֹסֵף אֵת כָּל-הָאֲסוּרִים אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּהַר וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה:			67
23 אִין שֶׁר בֵּית-הַסֹּהַר רָאָה אֶת-כָּל-מֵאוּמָה בְּיָדוֹ ³ בְּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וְאֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מִצְלִיחַ: ֵ	Total 35	Total 53	Total 20 Total 239

Observation 6 Contrary to what I found in Sections I and II, where most speeches are meticulously composed of the divine name numbers, the word count of the speeches and the narrative in Section III brings to light rather little of any significance: Joseph speaks 35 words and the woman 53, of which she speaks 26 to the men of the household (vs 14-15).

Section IV 40,1-23 Joseph Interprets the Dreams of the Butler and the Baker

Vss	Texts	Words	Letters	Sum words	P	Contents and Structure
1	Gen 40,1	12	54	12		§ 1 Joseph meets Pharaoh's butler and baker in prison
2	Gen 40,2	11	41	23		
3	Gen 40,3	14	49	37		
4	Gen 40,4	11+	44	48		Joseph is put in charge of the two prisoners, the
5	Gen 40,5	19+	82	67		butler and the baker: both of them have a strange
6	Gen 40,6	8+	33	75		dream which troubles them.
7	Gen 40,7	14+	56	89		Joseph sees that they are troubled and asks them
8	Gen 40,8	16=68(4x17)	66	105/105		to tell him their dreams.
9	Gen 40,9	12+	48	117		§ 2 The dream of the butler and Joseph's interpretation
10	Gen 40,10	10+	48	127		Numerical value of הלויִם: 8+12+6+13= 39
11	Gen 40,11	17=39=הלויִם	59	144		The essential part of the dream: the butler presses
12	Gen 40,12	10	38	154		grapes, fills Pharaoh's cup and puts it in his hand,
13	Gen 40,13	19+	74	173		as well as Joseph's propitious interpretation and
14	Gen 40,14	18+	68	191		his request to make mention of him to Pharaoh,
15	Gen 40,15	14=51(3x17)	49	205/100		(vs 11-15) are highlighted by 17+51 (4x17) words.
16	Gen 40,16	18	61	223		§ 3 The dream of the baker and Joseph's interpretation
17	Gen 40,17	14	51	237		
18	Gen 40,18	10	39	247		
19	Gen 40,19	17	61	264		The untoward part of Joseph's interpretation is
20	Gen 40,20	22	82	286		highlighted: the baker will be hanged: 17 words.
21	Gen 40,21	11+	37	297		The dreams come true as interpreted by Joseph:
22	Gen 40,22	8+	27	305		the butler is restored and the baker is hanged. The
23	Gen 40,23	7=26	27	312/107	P	butler forgets what Joseph asked him: 26 words.
23	40,1-23	312(12x26)	1194	312 (12x26)		

Observation 7 The whole text is governed by the number **26** through its **312** (12x26) words. Additionally, 14 of the 23 verses (61%) and 179 of the 312 words (57%) are highlighted by **17** and **26**.

The Dialogues and Narrative in Section IV, 40,1-23

	Joseph	Butler/Baker	Narrative
40.1 ויהי אחר הדברים האלה הטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים:			
2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים:			
3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחיו אל-בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם:			75
4 ויפקד שר הטבחים את-יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר:			
5 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר:			
6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים:			10
7 וישאל את-סריסיו פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מהו ע פניכם רעים היום:	4+		
8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר להם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו-נא לי:		Butler&Baker 5	2
9 ויספר שר-המשקים את-חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה-נפן לפני:	6+		3
10 ובנפן שלשה שריגם והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים:		Butler 31	6 2
11 וכוס פרעה בדי ואקח את-הענבים ואשתט אתם אל-כוס פרעה ואתן את-הכוס על-כף פרעה:			
12 ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרנים שלשת ימים הם: בעודו שלשת ימים ישא פרעה את-ראשו והשיבה על-כנף ונתת כוס-פרעה בידו כמשפט הראשון אשר הית משקהו:	58=68		
13 כי אם-זכרתני אתה כאשר ייטב לך ועשית-נא עמדי חסד והזכרתני אל-פרעה והוצאתני מן-הבית הזה:			
14 כי-גנב גנבתי מארץ העברים וגם-פה לא-עשיתי מאומה כי-שמנו אתי-בבור:			
15 וירא שר-האפים כי טוב פתרו ויאמר אל-יוסף אף-אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על-ראשי:			6 3
16 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן-הסל מעל ראשי:		Baker 23	
17 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: בעודו שלשת ימים ישא פרעה את-ראשו מעליה ותלה אותה על-עץ ואכל העוף את-בשרה מעליה:	24		2 1
18 ויהיו בינים השלישי יום הלדת את-פרעה ויעש משחה לכל-עבדיו וישא את-ראשו שר המשקים ואת-ראש שר האפים בתוך עבדיו:			48
19 וישב את-שר המשקים על-משקהו ויתן הכוס על-כף פרעה:			Total 24
20 ואת שר האפים תלה כאשר פתרו להם יוסף:			Total 137
21 ולא זכרו שר-המשקים את-יוסף וישכחהו: פ	Total 92	Total 59	

Observation 8 The butler and the baker speak altogether **59** words: **5** together (v 8) + **31** by the butler and **23** by the baker. Joseph speaks altogether **92** words.

Section V 41,1-42,38 Joseph Rises from Slave to Governor

Vss	Texts	Words	Letters	Sum words	P	Contents and Structure
1	Gen 41,1	10+	37	10		§ 1 Pharaoh's two dreams: the butler remembers Joseph
2	Gen 41,2	12+	48	22		
3	Gen 41,3	18+	72	40		The entire paragraph is highlighted by 170 words.
4	Gen 41,4	14+	63	54		
5	Gen 41,5	11+	48	65		
6	Gen 41,6	8+	37	73		
7	Gen 41,7	12+	60	85		
8	Gen 41,8	22+	86	107		
9	Gen 41,9	11+	41	118		
10	Gen 41,10	14+	50	132		
11	Gen 41,11	10+ 10+	43	142		The butler tells Pharaoh about the Hebrew slave
12	Gen 41,12	16+ 16=26	61	158		who interpret dreams: highlighted by 26 words.
13	Gen 41,13	12=170(10x17)	38	170/170		
14	Gen 41,14	14+	59	184		§ 2 The dreams interpreted: their consequences
15	Gen 41,15	17+	66	201		
16	Gen 41,16	11+	42	212		Except for two verses (18 and 36) the entire paragraph
17	Gen 41,17	10=52(2x26)	36	222		is highlighted by another 52 + 52 + 170 words.
18	Gen 41,18	12	47	234		
19	Gen 41,19	19+	74	253		
20	Gen 41,20	9+	46	262		
21	Gen 41,21	14+	55	276		
22	Gen 41,22	10=52(2x26)	40	286		
23	Gen 41,23	9+	41	295		
24	Gen 41,24	13+	55	308		V 25 where Joseph tells Pharaoh that God has told
25	Gen 41,25	14+	52	322		him what he is about to do is specifically highlighted
26	Gen 41,26	15+	54	337		by having 52 (2x26) letters.
27	Gen 41,27	18+	77	355		
28	Gen 41,28	12+	43	367		
29	Gen 41,29	9+	32	376		
30	Gen 41,30	14+	53	390		
31	Gen 41,31	13+	44	403		
32	Gen 41,32	14+	59	417		
33	Gen 41,33	10+	39	427		
34	Gen 41,34	13+	49	440		
35	Gen 41,35	16=170(10x17)	60	456		
36	Gen 41,36	15	61	471/301		41,9-36 has altogether 364 (14x26) words.
37	Gen 41,37	7+	31	478		§ 3 Pharaoh praises Joseph and makes him his Governor
38	Gen 41,38	11+ 11+	40	489		Because God is with Joseph, Pharaoh regards him as
39	Gen 41,39	15+ 15=26	55	504		incomparable when it comes to wisdom: 26 words.
40	Gen 41,40	13+	40	517		
41	Gen 41,41	11+	37	528		The entire paragraph is highlighted by 130 (5x26) words.
42	Gen 41,42	20+	68	548		
43	Gen 41,43	15+	59	563		
44	Gen 41,44	17+	61	580		Pharaoh endows Joseph with excessive power: 17 words.
45	Gen 41,45	21=130(5x26)	71	601/130		
46	Gen 41,46	17	69	618		§ 4 Joseph (30 years old) makes a tour of inspection
47	Gen 41,47	6+	25	624		Joseph inspects the country and during the 7 years of
48	Gen 41,48	20=26	74	644		plenty, he stores the food in the cities: 17 + 26 words.
49	Gen 41,49	14+	45	658		
50	Gen 41,50	17+	59	675		Two sons are born to Joseph by Asenath, the daughter of
51	Gen 41,51	16+ 16+	52	691		Potifera; he names them Manasseh and Ephraim, which is in
52	Gen 41,52	10+ 10=26	37	701		the same way highlighted by 17 + 26 words.
53	Gen 41,53	8+	32	709		
54	Gen 41,54	17+	66	726		Famine elsewhere, but sufficient bread in Egypt: 17 words
55	Gen 41,55	20=102(6x17)	73	746/145		Vs 49-55 have altogether 102 (6x17) words.

56	Gen 41,56	18	67	764	
57	Gen 41,57	12	42	776/175	
58	Gen 42,1	11+	43	787	§ 5 The first visit of Joseph's brothers to Egypt
59	Gen 42,2	15=26	55	802	Jacob sends his sons to Egypt to buy corn: 26 words.
60	Gen 42,3	7	28	809	
61	Gen 42,4	14	48	823	
62	Gen 42,5	11	43	834/58	
63	Gen 42,6	17+	66	851	§ 6 The brothers are confronted with Egypt's Governor
64	Gen 42,7	19+	80	870	V 6 , where the brothers bow before Joseph, has 17 words.
65	Gen 42,8	7+	24	877	The passage, in which Joseph accuses the brothers of
66	Gen 42,9	16+	63	893	spying and their rejoinder in which they identify themselves
67	Gen 42,10	8+	32	901	as brothers, is highlighted by 104 (4x26) words.
68	Gen 42,11	11+	42	912	
69	Gen 42,12	8+	30	920	They also tell him that their youngest brother is with their
70	Gen 42,13	18=104(4x26)	73	938	father in Canaan and that one brother has disappeared.
71	Gen 42,14	10	41	948	
72	Gen 42,15	13	44	961	
73	Gen 42,16	19	72	980	
74	Gen 42,17	6	22	986/152	
75	Gen 42,18	12+	47	998	§ 7 Joseph is deeply moved, but plays a trick on them
76	Gen 42,19	14=26	56	1012	He orders them to take corn to Canaan for the hungry: 26 .
77	Gen 42,20	11+	47	1023	The whole passage dealing with the remorse of the
78	Gen 42,21	23+	90	1046	brothers over what they had done to Joseph, expressed by
79	Gen 42,22	17=51(3x17)	66	1063	Reuben, is highlighted by 51 (3x17) words,
80	Gen 42,23	9	30	1072	
81	Gen 42,24	14	61	1086	
82	Gen 42,25	18	66	1104/118	
83	Gen 42,26	7	27	1111	§ 8 The brothers return home and report to Jacob
84	Gen 42,27	15	58	1126	
85	Gen 42,28	20+	74	1146	This whole passage is highlighted by 104 (4x26) words:
86	Gen 42,29	13+	47	1159	the bewilderment about the discovery of the silver, as well
87	Gen 42,30	11+	44	1170	as the report of the brothers to their father about what
88	Gen 42,31	7+	31	1177	happened in Egypt and that the Governor required of them
89	Gen 42,32	14+	57	1191	to bring Benjamin to Egypt, in which case Simeon will be
90	Gen 42,33	19	75	1210	restored and Jacob may move about the country freely.
91	Gen 42,34	20=104(4x26)	72	1230/126	
92	Gen 42,35	16+	69	1246	§ 9 Jacob refuses to let Benjamin go to Egypt
93	Gen 42,36	16+	68	1262	Despite Reuben's eloquent plea, Jacob does not want to run
94	Gen 42,37	20=52(2x26)	71	1282	the risk of losing Benjamin too: his answer is 'No': 52 words.
95	Gen 42,38	22	84	1304/74	This concluding paragraph is a perfect cliffhanger.
95	41,1-42,38	1304	5017	1304	

Observation 9 In terms of verses and words, 78 of the 95 verses (82%) and 1039 of the 1304 words (80%) are governed by the numbers **17** and **26**. In the entire section the passages about crucial events and situations are additionally highlighted by **17** or **26** words (or their multiples).

The Dialogues and Narrative in Section V, 41,1-42,38: first part, 41,1-57

	Pharaoh	Joseph	Butler	Narrative
41,1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-היאר: 2 והנה מן-היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרשנה באחו: 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן- היאר רעות מראה ודקות בשר ותשמדנה אצל הפרות על-שפת היאר: 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: 5 וישן ויחלם שנית והנהו שבע שבילים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: 6 והנהו שבע שבילים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: 7 ותבלענה השבילים הדקות את שבע השבילים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: 8 ויהי בבקר ותפעם רווחו וישלח ויקרא את-כל-חרטמי מצרים ואת-כל-חכמיה ויספר פרעה להם את-חלמו ואין-פותר אותם לפרעה: 9 וידבר שר המשקים את-פרעה לאמר את-חטאי אני מזכיר היום: 10 פרעה קצף על-עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר-לו ויפתר-לנו את-חלמתינו איש כחלמו פתר: 13 ויהי כאשר פתרו-לנו כן היה אתי השיב על-כפי ואתו תלה: 14 וישלח פרעה ויקרא את-יוסף וירצהו מן-הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל-פרעה: 15 ויאמר פרעה אל-יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתור אתו: 16 ויען יוסף את-פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את-שלום פרעה: 17 וידבר פרעה אל-יוסף בחלמי הנני עמד על-שפת היאר: 18 והנה מן-היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרשנה באחו: 19 והנה שבע-פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ודקות בשר לא דאיתי כהנה בכל-ארץ מצרים לרע: 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות: 21 ותבאנה אל-קרפנה ולא נודע כיו- באו אל-קרפנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: 22 וארא בחלמי והנהו שבע שבילים עלת בקנה אחד מלאות וטבות: 23 והנהו שבע שבילים צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם: 24 ותבלען השבילים הדקות את שבע השבילים הטבות ואמר אל-החרטמים ואין מגיד לי: 25 ויאמר יוסף אל-פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הנני לפרעה: 26 שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבילים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבילים הרקות שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתי אל-פרעה אשר האלהים עשה הראה את-פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל-ארץ מצרים: 30 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל-השבע בארץ מפני הרעב והוא אחריהן כיו-כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל-פרעה פעמים כיו-נכון הדבר מעם האלהים וממתר האלהים לעשותו: 33 ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתחו על-ארץ מצרים: 34 ועשה פרעה ויפקד פקדים על-הארץ וחמש את- ארץ מצרים בשבע שני השבע: 35 ויקבצו את-כל-אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו-בָר תחת יד-פרעה אכל בערים ושמרו: 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא-תכרת הארץ ברעב: 37 וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל-עבדיו:				107
			57	6
				14 4
	13			5 4
		6		4
				92
				4
				159

38 וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה אֶל-עֲבָדָיו הַנִּמְצָא כֹּהֵן אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ:				7
39 וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה אֶל-יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָהּ אֶת-כָּל-זֹאת אִין-נִבּוֹן וְחָכֵם כְּמוֹךָ:	7			4
40 אַתָּה תִּהְיֶה עַל-בֵּיתִי וְעַל-פִּיךָ יִשְׁק כָּל-עַמִּי רַק הַכֶּסֶף אֲנִי מִמֶּנּוּ:	24			4
41 וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה אֶל-יוֹסֵף רְאֵה נִתְּתִי אֹתְךָ עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:	7			4
42 וְיֹסֵר פֶּרְעָה אֶת-טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל-יַד יוֹסֵף וַיִּלְבָּשׁ אוֹתוֹ בְּגָדֵי-שֵׁשׁ וַיִּשֶׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל-צַוְאָרוֹ:				4
43 וַיִּרְכַּב אוֹתוֹ בַּמֶּרְכָבֹת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקְרְאוּ לִפְנֵי אֲבִירָה וַנִּתְּנוּ אוֹתוֹ עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:				35
44 וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה אֶל-יוֹסֵף אֲנִי פֶּרְעָה וְכָל-עַדְיָךָ לֹא-יְרִים אִישׁ אֶת-יָדוֹ וְאֶת-רִגְלוֹ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם:	13			4
45 וַיִּקְרָא פֶּרְעָה שְׁם-יוֹסֵף צְפֹנָת פַּעֲנָח וַיִּתֵּן-לּוֹ אֶת-אֶסְנַת בַּת-פְּוֹטִי פְרַע כַּתָּן אֵן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: 46 וַיֹּסֶף בְּן-שָׁלְשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פֶּרְעָה מִלֶּדֶת מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פֶּרְעָה וַיַּעֲבֹר בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם: 47 וַתַּעַשׂ הָאֶרֶץ בְּשֶׁבַע שָׁנֵי הַשְּׁבַע לַקְּמָצִים:				101
48 וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-אֶכְלָא שְׁבַע שָׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּתֵּן אֶכָל בְּעָרִים אֶכָל שָׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ:				49
49 וַיַּצְבֵּר יוֹסֵף בָּר כַּחֲלוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי-חֲדַל לַסְפֹּר כִּי-אֵין מִסְפָּר:				50
50 וַלְיוֹסֵף יָלַד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יִלְדָה-לוֹ אֶסְנַת בַּת-פְּוֹטִי פְרַע כַּתָּן אֵוֹן:				51
51 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת-שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי-נִשְׁנִי אֱלֹהִים אֶת-כָּל-עַמְלִי וְאֶת כָּל-בֵּית אָבִי:				52
52 וְאֵת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֲבָרָם כִּי-הִפְרִנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עֲנִי:		10		53
53 וַתְּחַלִּינָה שְׁבַע שָׁנֵי הַשְּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:		5		54
54 וַתְּחַלִּינָה שְׁבַע שָׁנֵי הָרָעָב לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל-הָאֲרָצוֹת וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם הָיָה לֶחֶם:				55
55 וַתִּרְעַב כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל-פֶּרְעָה לֵאמֹר: וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה לְכָל-מִצְרָיִם לָכוּ אֶל-יוֹסֵף אֲשֶׁר-יֹאמַר לָכֵם תַּעֲשׂוּ:	7			4
56 וַתִּרְעַב הָיָה עַל כָּל-פְּנֵי הָאֶרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לַמִּצְרָיִם וַיַּחֲזֹק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:	Total			Total
57 וְכָל-הָאֶרֶץ בָּאוּ מִצְרָיִמָה לְשֹׁבֵר אֶל-יוֹסֵף כִּי-חָזַק הָרָעָב בְּכָל-הָאֶרֶץ:	163			30
		Total	Total	Total
		180	57	333

Observation 10 The word count of Chapter 41 does not yield anything that is significant about the twelve speeches and the narrative: Pharaoh’s 7 speeches have 163 words; Joseph’s 4 speeches (including the 2 interior monologues in vs 51 and 52) have 180 words, while the chief butler’s speech has 57 words; the narrative sections contain 389 words. The speeches have altogether 400 words.

The Dialogues and Narrative in Section V, 41,1-42,38: second part: 42,1-38

	Brothers	Jacob	Joseph	Narrative
42.1 וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֹשְׁבֵי מִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ: 2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֹשְׁבֵי מִצְרָיִם רֹדְדֵי שְׂמָה וְשֹׁבְרֵי לֶבָב מִשֵּׁם וְנִחְיָה וְלֹא נָמוּת: 3 וַיִּרְדּוּ אֶת-יוֹסֵף עֲשָׂרָה לְשֹׁבֵר בָּר מִמִּצְרָיִם: 4 וְאֶת-בְּנֵי מִן אֶתִי יוֹסֵף לֹא-שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת-אֶחָיו כִּי אָמַר פֶּן-יִקְרָאוּ אֹסוֹן: 5 וַיִּבְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְשֹׁבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי הָיָה הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: 6 וַיֹּסֶף הוּא הַשְּׁלִיט עַל-הָאֶרֶץ הוּא הַמְּשַׁבֵּר לְכָל-עַם הָאֶרֶץ וַיִּבְאוּ אֶתִי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לּוֹ אַפַּיִם אֶרְצָה: 7 וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת-אֶחָיו וַיִּכְרַם וַיִּתְנַכַּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲתָם קִשּׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֵאֵין בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מִצְרָיִם כְּנָעַן לְשֹׁבֵר-אֶכָל: 8 וַיִּכְרַם יוֹסֵף אֶת-אֶחָיו וְהֵם לֹא הִפְרָהוּ: 9 וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִרְגְּלִים אַתֶּם לָרְאוֹת אֶת-עֵרְוַת הָאֶרֶץ בָּאתֶם: 10 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲדִנִי וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לְשֹׁבֵר-אֶכָל:		2 14	3 1	6 3 1
		3		2
				56
	4		2	2
				1
			7	14
				2

11 כָּלְנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד נָחְנוּ בָּנִים אֲנַחְנוּ לֹא־הָיוּ עִבְדֵיךָ מְרִגְלִים:	17			2
12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לֹא כִי־עֲרֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם לְרֹאֲתִי:			6	2
13 וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי עִבְדֵיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחָד בְּאָרֶץ כְּנָעַן וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת־אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנוּ: 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף	17			1
הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר מְרִגְלִים אַתֶּם: 15 בְּזֹאת תִּבְחָנוּ הִי פְרַעֲהוּ אִם־תִּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם־בָּבוֹא אַחִיכֶם הִקְטַן הִנֵּה: 16 שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד וַיִּקַּח אֶת־אֲחִיכֶם וְאַתֶּם הֶאֱסְרוּ וַיִּבְחָנוּ דְּבָרֵיכֶם הַאֲמַת אַתֶּם			39	3
וְאִם־ לֹא תִּי פְרַעֲהוּ כִּי מְרִגְלִים אַתֶּם: 17 וַיֹּאסֶף אֹתָם אֶל־מִשְׁמֶר שְׁלֹשֶׁת יָמִים:				6
18 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף בְּיָוֶם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וְהָיוּ אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי יִרְאֶה:				5
19 אִם־כִּנְיִם אַתֶּם אַחִיכֶם אֶחָד יֹאסֶר בְּבֵית מִשְׁמַרְכֶם וְאַתֶּם לְכוּ הִבִּיאוּ שֹׁבֵר רַעְבּוֹן בְּתֵיכֶם:				
20 וְאַת־אֲחִיכֶם הִקְטַן תִּבְיִאוּ אֵלַי וַיֹּאמְנוּ דְּבָרֵיכֶם וְלֹא תִמְוָתוּ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן:	30			
21 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו אָבֵל אֲשֶׁמִּים אֲנַחְנוּ עַל־אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהַתְחַנְּנוּ אֵלָינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל־כֵּן בָּאת אֵלָינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת:	19			2
22 וַעֲשֵׂן רְאוּבֵן אַתֶּם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אֶל־תִּחַטְּאוּ בְּיָד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם־דָּמּוּ הִנֵּה נִדְרָשׁ:	Reuben 13			4
23 וְהִם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הִמְלִיץ בֵּינְתֶם:				
24 וַיִּסַּב מִעֲלֵיהֶם וַיִּכַּב וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיִּדְבַּר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאִתָּם אֶת־שִׁמְעוֹן וַיֹּאסֶר אוֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם: 25 וַיְצַו יוֹסֵף וַיִּמְלֵאוּ אֶת־כִּלְיֵיהֶם בָּרֶ וְלִהְיֶשֶׁב כְּסִפְיָהֶם אִישׁ אֶל־שִׁקּוֹ וְלִתֵּת לָהֶם צֶדֶה לְדַרְדָּר וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן: 26 וַיִּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְרָם עַל־חַמְרֵיהֶם וַיִּלְכוּ מִשָּׁם: 27 וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת־שִׁקּוֹ לִתֵּת מִסִּפּוֹ לַחֲמֹרוֹ בְּמִלּוֹן וַיִּרְאֵ אֶת־כְּסָפוֹ וְהִנֵּה הוּא בְּכִי אִמְתַּחַתּוֹ:				63
28 וַיֹּאמֶר אֶל־אָחִיו הַיּוֹשֵׁב כְּסָפִי וְגַם הִנֵּה בְּאִמְתַּחַתִּי וַיֵּצֵא לָבָם וַיַּחְרְדּוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו לֵאמֹר	5			3
מִה־זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ: 29 וַיִּבְאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אַרְצָה כְּנָעַן וַיִּגִּדּוּ לוֹ אֵת כָּל־הַקְּרָת אַתֶּם לֵאמֹר: 30 דַּבַּר הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ אֲחֵנוּ קָשׁוֹת נִתְּנָן אֲחֵנוּ מְרִגְלִים אֶת־הָאָרֶץ: 31 וַנֹּאמֶר אֵלָיו בָּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיוּ מְרִגְלִים: 32 שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵי אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אֲבִינוּ הָאֶחָד אֵינָנוּ וְהִקְטַן הַיּוֹם אֶת־אֲבִינוּ בְּאָרֶץ כְּנָעַן: 33 וַיֹּאמֶר אֵלָינוּ הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ בְּזֹאת אָדַע כִּי כִנְיִם אַתֶּם אַחִיכֶם הָאֶחָד הִנִּיחוּ אֹתִי וְאַת־רַעְבּוֹן בְּתֵיכֶם קָחוּ וְלָכוּ: 34 וְהִבִּיאוּ אֶת־אֲחִיכֶם הִקְטַן אֵלַי וְאַדְרַעָה כִּי לֹא מְרִגְלִים אַתֶּם כִּי כִנְיִם אַתֶּם אֶת־אֲחִיכֶם אֲתָן לָכֶם וְאַת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ: 35 וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שְׂקֵיהֶם וְהִנֵּה אִישׁ צָרוּר־כְּסָפוֹ בִּשְׁקוֹ וַיִּרְאוּ אֶת־צַרְדָּוֹת כְּסִפְיָהֶם הִמָּה וְאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ:	5			5
36 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֲתִי שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינָנוּ וְשִׁמְעוֹן אֵינָנוּ וְאַת־בְּנֵימֵן תִּקְחוּ עָלַי הִנֵּה כָלְנוּהוּ: 37 וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית אִם־לֹא אֲבִיאָנוּ אֵלֶיךָ הִנֵּה אוֹתוֹ עַל־יָדִי וְאֲנִי אֲשִׁיבָנוּ אֵלֶיךָ:	71			6
38 וַיֹּאמֶר לֹא־יִרַד בְּנֵי עַמְכֶם כִּי־אָחִיו מוֹת וְהוּא לְבַדּוֹ נִשְׂאָר וַקְרָאָהוּ אֶסּוֹן בְּדַרְדָּר אֲשֶׁר תִּלְכּוּ־בָהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שִׁבְרֵי בְּיָנוּן שְׂאוּלָה:	Reuben 15	12		7
		21		16
	Total 166	Total 52	Total 84	Total 57+ Total 169 =226

Observation 11 In Genesis 42 the narrative parts, including the introductions, have 226 words. Joseph speaks 84 words and Jacob 52 (2x26); the brothers speak 166 words. Joseph and his brothers speak altogether 84+166=250 words.

Moreover, in vs 10-11, the brothers speak 17 words, and also in v 13; in v 22 17 words are devoted to Reuben's speaking (13+4).

In Genesis 41 the dialogues have altogether 400 words; in Genesis 42 they amount to 302, which means that in total 400+302=702 (27x26) words are spoken in Section V.

Section VI 43,1-44,17 Joseph's Brothers Visit Egypt Again

1	Gen 43,1	3	12	3	P	§ 1 To can buy more corn, Benjamin must go too
2	Gen 43,2	17	66	20		Jacob sends his sons to buy more corn: 17 words.
3	Gen 43,3	15	57	35		
4	Gen 43,4	10	35	45		
5	Gen 43,5	15	52	60		
6	Gen 43,6	10	38	70		
7	Gen 43,7	26	99	96		The brothers' first rejoinder: 26 words.
8	Gen 43,8	19	73	115		Joseph's trick with the cup in the sack of one of them
9	Gen 43,9	14+	62	129		and the consent given unknowingly by the brothers
10	Gen 43,10	8+	30	137		that the 'thief' should become Joseph's slave are
11	Gen 43,11	24+	97	161		all specifically highlighted by 102 (6x17) words.
12	Gen 43,12	14+	60	175		
13	Gen 43,13	7+	26	182		This dramatic episode is made up of 26 letters.
14	Gen 43,14	18+	69	200		
15	Gen 43,15	17=102(6x17)	75	217/217		
16	Gen 43,16	21	83	238		§ 2 The brothers are taken to Joseph's house
17	Gen 43,17	11	43	249		
18	Gen 43,18	24	116	273		
19	Gen 43,19	11+	40	284		The episode about the bewilderment of the brothers
20	Gen 43,20	8+ 8+	32	292		and their plea to the steward that they are innocent
21	Gen 43,21	18+ 18=26	75	310		is highlighted by 68 (4x17) words (vs 19-23).
22	Gen 43,22	12+	50	322		
23	Gen 43,23	19=68(4x17)	81	341		
24	Gen 43,24	13+	59	354		The episode about the brothers entering the house
25	Gen 43,25	13=26	46	367/150		and having their gifts ready is highlighted by 26 words.
26	Gen 43,26	13	53	380		§ 3 Joseph and his brothers at the banquet
27	Gen 43,27	11	48	391		
28	Gen 43,28	8+	39	399		The dramatic episode about Joseph recognizing
29	Gen 43,29	19+	75	418		Benjamin, his emotions, and the final test the brothers
30	Gen 43,30	13+	53	431		have to endure, is highlighted by 68 (4x17) words.
31	Gen 43,31	7+	31	438		
32	Gen 43,32	21=68(4x17)	87	459		
33	Gen 43,33	11+	53	470		The seating order at the table and the preferential
34	Gen 43,34	15=26	61	485/118		treatment of Benjamin is highlighted by 26 words.
35	Gen 44,1	19	70	504		§ 4 Joseph's trick with the silver goblet
36	Gen 44,2	16	60	520		
37	Gen 44,3	6	28	526		
38	Gen 44,4	23	87	549		
39	Gen 44,5	13	45	562		
40	Gen 44,6	6+	26	568		The entire episode about the steward sent by Joseph
41	Gen 44,7	12+	54	580		to accuse the brothers of the theft of his silver goblet,
42	Gen 44,8	17+	67	597		their fruitless rejoinder and the discovery of the
43	Gen 44,9	10+	42	607		goblet in Benjamin's sack, is made up of 156 (6x26)
44	Gen 44,10	15+	53	622		words so as to bring it into special focus of attention.
45	Gen 44,11	9+	42	631		
46	Gen 44,12	9+	42	640		
47	Gen 44,13	8+	35	648		
48	Gen 44,14	11+	47	659		
49	Gen 44,15	16+	58	675		
50	Gen 44,16	24+	93	699		
51	Gen 44,17	19=156 (6x26)	71	718/233	P	Note that 156 also represents the decimal value of
51	43,1-44,17	718	2896	718		the name פִּדְיוֹן: 10+6+60+80=156.

Observation 12 Section V is a distinct literary entity consisting of **51** (3x17) verses, through which it is rounded off and sealed. This is underlined by the fact that they divide into **34** verses in §§1-3 (43,1-34) and **17** verses in §4 (44,1-17). The end of the section is clearly marked by the Masoretic layout marker **Petuchah**, which indicates a crucial turning point in the storyline. See page 1 above.

In terms of verses and words, 35 of the 51 verses (69%) and 498 of the 718 words (68%) are governed by **17** and **26**. Special care has been taken to make up groups of their multiples: **102, 68 (2x), and 156** words.

Note the conspicuously similar use of **68** and **26** words to highlight the dramatic episodes in §§ 2 and 3!

The Dialogues and Narrative in Section VI, 43,1-44,17

	Brothers and Judah	Jacob	Joseph	Narrative
43.1 והרעב כבד בארץ:				12+
2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבד אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: 3 ויאמר אלינו יהודה לאמר העד העד פנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 4 אבישה משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לה אכל: 5 ואם אינה משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להניד לאיש העוד לכם אה: 7 ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי הניש לכם אה ונרד לו על פי הדברים האלה הודע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: 9 אנכי אשרכנו מיד הבקשנו אמל א הביאתנו אליך והצגתנו לפניך וחסאתי לה כל הימים: 10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: 11 ויאמר אלהם ישראל אביהם אמרו אבא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנתה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטינים ושקדים: 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משנה הוא: 13 ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש: 14 ואל שדי ותן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: 15 ויקחו האנשים את המנתה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין וקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: 16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים ביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: 18 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: 19 וישו אל האיש אשר על בית יוסף וירדו אליו פתח הבית: 20 ויאמרו כי אדני ירד וירדנו בתחלה לשבר אכל: 21 ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מישם כספנו באמתחתינו: 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון: 24 ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את המנחה עד בא יוסף בצהרים כי שמעו פישם ויבאו להם: 26 ויבא יוסף תפילה ויביאו לו את המנחה אשר בידם תפילה וישתחוו לו ארצה: 27 וישאל להם שלום ויאמר שלום אביכם תוקן אשר אמרתם העודנו חי:	5	8	59	3 4 2 1 5 4 22 4 17 1 11 1 46 1
	Judah 36			
	Brothers 25			
	Judah 36			
			12+	
	Brothers 17			
	Brothers 37			
			Steward 14=26	
			7	

28 וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לְעִבְדְּךָ לְאֲבִינוּ עֹדְנֵנוּ הִי וַיִּקְרְוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: 29 וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־בְּנֵימִן אָחִיו בֶּן־אִמּוֹ וַיֹּאמֶר תְּזַה אֲחִיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִחַנֶּה בְּנִי: 30 וַיִּמְהַר יוֹסֵף כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל־אָחִיו וַיִּבְקֶשׁ לִבְכּוֹת וַיִּבְכּוּ הַחֲדָדָה וַיִּבְכֶּה שָׁמָּה: 31 וַיִּרְתַּח פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁמּוֹ לָחֶם: 32 וַיִּשְׁמְעוּ לוֹ לְבָדּוֹ וְלָחֶם לְבָדָם וּלְמִצְרַיִם הָאֲכָלִים אֹתוֹ לְבָדָם כִּי לֹא יוּכְלוּן הַמִּצְרַיִם לֶאֱכֹל אֶת־הָעִבְרִים לָחֶם כִּי־תוֹעֵבָה הוּא לְמִצְרַיִם: 33 וַיִּשְׁבוּ לְפָנָיו הַבְּכֹר כַּבְּכֹרְתּוֹ וְהַצְעִיר כַּצְעִירְתּוֹ וַיִּתְמַחוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ: 34 וַיֵּשֶׂא מִשָּׂאת מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִים וַתֵּרֶב מִשָּׂאת בְּנֵימִן מִמִּשָּׂאת כָּלֶם חֲמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ:	Brothers 5		6+3	1 10 1 1
44,1 וַיֵּצֵא אֶת־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לְאִמְרֵי מֵלֶא אֶת־אֲמַתְחַת הָאֲנָשִׁים אֲכָל כַּאֲשֶׁר יוּכְלוּן שָׂאת וְשִׁים כֶּסֶף־אִישׁ בְּכִי אֲמַתְחַתוֹ: 2 וְאֶת־גְּבִיעֵי גְבִיעֵי הַכֶּסֶף תִּשִׂים בְּכִי אֲמַתְחַת הַקָּטָן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כַּדְּבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר: 3 הַבְּקָר אֹרֶר וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ הֵמָּה וְחִמְרֵיהֶם: 4 הֵם יֵצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיֹּסֵף אָמַר לְאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוּם רֹדֶף אַחֲרַי הָאֲנָשִׁים וְהַשְׁנֵתֶם וְאִמְרַתְּ אֱלֹהִים לְמָה שְׁלַמְתֶּם רַעְיָה תַחַת טוֹבָה: 5 הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנָי בּוֹ וְהוּא נִחַשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ הֲרַעַתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: 6 וַיִּשְׁגֹּם וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:			24=26	6
7 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְמָה יְדַבֵּר אֲדֹנָי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לְעַבְדֶּיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדְּבָר הַזֶּה: 8 הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מִצְאָנוּ בְּכִי אֲמַתְחַתֵּנוּ הִשְׁכַּנּוּ אֵלֶיךָ מֵאֲרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנַב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב: 9 אֲשֶׁר וַיִּמְצָא אֹתוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וּמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ נִתְּיָה לְאֲדֹנָי לְעַבְדִּים: 10 וַיֹּאמֶר גַּם־עָתָה כַּדְּבָרִיכֶם כֵּן־הוּא אֲשֶׁר יִמְצָא אֹתוֹ יִתְּיָה־לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּם:	Brothers 37		14+	1
11 וַיִּמְהַרוּ וַיִּירְדוּ אִישׁ אֶת־אֲמַתְחַתּוֹ אֲרֻצָּה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֲמַתְחַתּוֹ: 12 וַיַּחֲפֹשׂ בְּגִדוֹל הַחֹל וַיִּבְקֹטֵן כָּלָה וַיִּמְצָא הַגְּבִיעַ בְּאֲמַתְחַת בְּנֵימִן: 13 וַיִּקְרְעוּ שִׁמְלֹתָם וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל־חֻמְרוֹ וַיִּשְׁבּוּ הָעִירָה: 14 וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאָחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עֹדְנֵנוּ שֵׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אֲרֻצָּה: 15 וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה־הַמַּעֲשֵׂה תְזַה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם כִּי־נִחַשׁ יִנְחַשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֵנִי: 16 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מִה־נֹּאמַר לְאֲדֹנָי מִה־יְדַבֵּר וּמִה־נִּצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת־עֵינֵי עַבְדֶּיךָ הִנְנוּ עֹבְדִים לְאֲדֹנָי גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲשֶׁר־נִמְצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ: 17 וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִתְּיָה־לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם עָלוּ לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם: פ	Judah 22		13=52	3 2
	Total 215	Jacob Total 72	18 Joseph+ Steward 124+14 =138	1 Total 50+243 293

Observation 13 In 43,1-44,17 the narrative sections have 293 words; the brothers (plural): 121 words.

Judah: 95 words, Jacob: 72 words, and Joseph (and his steward): 138 words (124+14).

This means that the words in the dialogues amount altogether to $215+72+138=425$ (25x17)!

In the narrative sections three dramatic episodes are specifically highlighted by 17 words:

the narrative section about the brothers being brought into the house of Joseph (43,17-18),

the passage in which is told that Joseph yearns for Benjamin and weeps in the inner room (43,30-31),

and the passage dealing with the sending away of the brothers (44,2b-3).

Section VII 44,18-46,7 Jacob and his Household Emigrate to Egypt

Vss	Texts	Words	Letters	Sum words	S	Contents and Structure
1	Gen 44,18	19+	71	19		§ 1 Judah's masterly speech, criticizing the Governor
2	Gen 44,19	10+	30	29		
3	Gen 44,20	18+ 18+	65	47		Special attention is directed to Judah's objection to Joseph's
4	Gen 44,21	8+ 8=26	35	55		demand that Benjamin should come to Egypt and what that
5	Gen 44,22	13+ 13+	44	68		would mean for their old father: 26+26 words (vs 20-23).
6	Gen 44,23	13+ 13=26	47	81		
7	Gen 44,24	11+	36	92		
8	Gen 44,25	7+	26	99		
9	Gen 44,26	20=119(7x17)	77	119(7x17)		Vs 18-26 are entirely governed by their 119 (7x17) words.
10	Gen 44,27	11	41	130		
11	Gen 44,28	11	38	141		
12	Gen 44,29	13	49	154		
13	Gen 44,30	11+	46	165		Judah insists that Joseph's stipulation that Benjamin must
14	Gen 44,31	14+	58	179		come to Egypt would be fatal for their old father.
15	Gen 44,32	16+	56	195		Moreover, because Judah can never return to his father
16	Gen 44,33	12+	42	207		without Benjamin, he is prepared to remain in his place in
17	Gen 44,34	15=68(4x17)	48	222		Egypt as his lordship's slave: 68 (4x17) words.
18	Gen 45,1	20+	77	242		§ 2 Joseph reveals his identity: reconciliation at last!
19	Gen 45,2	9+	36	251		
20	Gen 45,3	17+	62	268		The greater part of this paragraph is (vs 1-10) is highlighted
21	Gen 45,4	16+	62	284		by 153 (9x17) words, which corresponds exactly with the
22	Gen 45,5	15+	60	299		153 words spoken by Joseph – see the Hebrew text below.
23	Gen 45,6	13+	47	312		The gist of Joseph's speech is that it is God who has made
24	Gen 45,7	11+	54	323		him Pharaoh's righthand and Governor of Egypt, and that he
25	Gen 45,8	18+	71	341		invites his father to come to Egypt with all that he has and
26	Gen 45,9	19+	69	360		settle in Goshen, where care will be taken of him and his
27	Gen 45,10	15=153(9x17)	58	375		household by him personally as the ruler of all Egypt.
28	Gen 45,11	15	49	390		
29	Gen 45,12	10	42	400		
30	Gen 45,13	15	59	415		
31	Gen 45,14	10	41	425		
32	Gen 45,15	10	39	435		
33	Gen 45,16	13	54	448		
34	Gen 45,17	16	57	464		§ 3 Pharaoh endorses Joseph's invitation to Jacob
35	Gen 45,18	17	61	481		Pharaoh's pledge is highlighted by 17 words.
36	Gen 45,19	15	65	496		
37	Gen 45,20	12	39	508		
38	Gen 45,21	15	53	523		
39	Gen 45,22	13+	52	536		Joseph's gifts to his brothers and the provisions he sends for
40	Gen 45,23	16+	68	552		his father's journey to Egypt are specifically brought into the
41	Gen 45,24	9+	36	561		focus of attention: 85 (5x17) words.
42	Gen 45,25	8+ 8+	34	569		Special emphasis is laid on the return of the brothers to
43	Gen 45,26	18+ 18=26	59	587		Canaan and how Jacob reacts to the good news: 26 words.
44	Gen 45,27	21=85(5x17)	77	608		
45	Gen 45,28	11	42	619		
46	Gen 46,1	13+	51	632		§ 4 Jacob sets out for Egypt with all that he has
47	Gen 46,2	10+	48	642		
48	Gen 46,3	14+	53	656		Being highlighted by 85 (5x17) words strong emphasis is laid
49	Gen 46,4	13+	49	669		on God's encouraging words and the promises given to
50	Gen 46,5	20+	76	689		Jacob in a vision by night, and on the fact that Jacob takes all
51	Gen 46,6	15=85(5x17)	61	704		his descendants with him to Egypt.
52	Gen 46,7	12	49	716	S	
52	44,18-46,7	716	2719	716		

Observation 14 This section is made up of **52** (2x26) verses. Together with Section V, with its **51** (3x17) verses, it occupies pride of place at the centre of Part VII. See page 1 above.

The Dialogues and Narrative in Section VII, 44,18-46,7

	Judah	Joseph	Pharaoh	God	Narrative
44,18 וַיֵּשׁ אֵלָיו וַהֲוֹדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי וַדְּבַר-נָא עֲבַדְךָ דְּבַר בְּאֲזְנֵי אֲדֹנָי וְאֶל-יַחַד אִפְךָ בְּעִבְדְּךָ כִּי כְמוֹךָ כִּפְרַעְתָּה׃					3 1
19 אֲדֹנָי שְׂאֵל אֶת-עֲבָדֶיךָ לְאֹמֵר הִישׁ לְכֶם אֵב אוֹ-אַחַ׃					
20 וַנֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי יִשְׁלַנו אֵב זָקֵן וְגִלְד זָקִים קָטָן וְאֶחָיו מֵת וַיִּזְתֵּר הוּא לְבָדֵן לְאֹמֵנו וְאָבִינוּ אֲהַבּוּ׃					
21 וַתֹּאמֶר אֶל-עֲבָדֶיךָ הוֹרְדֵהוּ אֵלָי וְאֲשִׁימָה עֵינַי עָלָיו׃					
22 וַנֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי לֹא-יוּכַל הַנְּשֵׁר לַעֲזֹב אֶת-אָבִינוּ וְעֹזֵב אֶת-אָבִינוּ וּמֵת׃					
23 וַתֹּאמֶר אֶל-עֲבָדֶיךָ אִם-לֹא יִרְדוּ אַחֲיֵיכֶם הַקָּטָן אַחֲכֶם לֹא תִסְפְּוּ לְרֹאוֹת פָּנָי׃	218				
24 וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל-עֲבָדְךָ אָבִי וַנְּגַד-לוֹ אֵת דְּבַרֵי אֲדֹנָי׃					
25 וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שָׁבוּ שְׁבוּרֵינוּ מֵעַט-אֲכַל׃					
26 וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לְרַדֵּת אִם-יֵשׁ אֶחָיו הַקָּטָן אֲתָנוּ וַיְרַדְנוּ כִּי-לֹא נוּכַל לְרֹאוֹת פָּנָי הָאִישׁ וְאֶחָיו הַקָּטָן אֲתָנוּ׃					
27 וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יַדְעֵתֶם כִּי שָׁנִים יִלְדֶה לִּי אֲשֶׁתִּי׃					
28 וַיֵּצֵא הָאֲחִיד מֵאֵתִי וְאֹמֵר אֶךְ טַרְף טַרְף וְלֹא רֵאִיתִיו עַד-הַנְּהַ׃					
29 וּלְקַחְתֶּם נִם-אֶת-זֶה מֵעַם פָּנָי וַקְרַהוּ אֶסֶן וַהוֹרְדֵתֶם אֶת-שִׁיבְתִי בְרַעַה שְׂאֵלָה׃					
30 וְעַתָּה כִּבְאִי אֶל-עֲבָדְךָ אָבִי וַהַנְּשֵׁר אֲנִינוּ אֲתָנוּ וַנִּפְשֹׁו קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוּ׃					
31 וַהֲרֵה בְּרֹאוֹתָו כִּי-אֵין הַנְּשֵׁר וּמֵת וַהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת-שִׁיבַת עֲבָדְךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׂאֵלָה׃					
32 כִּי עֲבָדְךָ עָרַב אֶת-הַנְּשֵׁר מֵעַם אָבִי לְאֹמֵר אִם-לֹא אָבִיאָנוּ אֵלֶיךָ וְחָטַאתִי לְאָבִי כָל-הַיָּמִים׃					
33 וְעַתָּה יִשְׁבֶּנָא עֲבָדְךָ תַּחַת הַנְּשֵׁר עָבֵד לְאֲדֹנָי וַהַנְּשֵׁר יַעַל עִם-אֶחָיו׃					
34 כִּי-אֵיךְ אֲשַׁלַּח אֶל-אָבִי וַהַנְּשֵׁר אֲנִינוּ אֲתִי בְּן אֶרֶץ בְּרַעַ אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת-אָבִי׃					
45,1 וְלֹא-יִכַּל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנּוֹצְבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאֵנוּ כָל-אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא-עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְנַדַּע יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו׃					7 1
2 וַיִּתֵּן אֶת-קִלְוֹ בְּכַפֵּי וַיִּשְׁמַעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרַעְתָּה׃					17
3 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד אָבִי חַי וְלֹא-יִכַּלּוּ אֶחָיו לַעֲנֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהַלּוּ מִפְּנֵיו׃	4				4
4 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו נִשְׁוּנָא אֵלָי וַיִּנְשׂוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אַחֲיֵיכֶם אֲשֶׁר-מְכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרַיִמָה׃		5			8
5 וְעַתָּה אֶל-תַּעֲצְבוּ וְאֶל-יַחַד בְּעֵינֵיכֶם כִּי-מְכַרְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לְמַתְנִיחַ שְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם׃					1 4
6 כִּי-זֶה שְׁנַתִּים הָרַעַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין-חֲרִישׁ וְקִצִּיר׃	3				1
7 וַיִּשְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם לְשׁוּם לְכֶם שְׂאֵרִית בְּאָרֶץ וּלְהַחְיֹת לְכֶם לַפְּלִיטָה גִדְלָה׃					
8 וְעַתָּה לֹא-אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁלַחְנִי לְאֵב לְפְרַעְתָּה וּלְאֶדְוֹן לְכָל-בֵּיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-אָרֶץ מִצְרַיִם׃					
9 מִהָרֹו וַעֲלֹו אֶל-אָבִי וְאִמְרַתֶם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף שָׁמַנִּי אֱלֹהִים לְאֶדְוֹן לְכָל-מִצְרַיִם רָדָה אֵלָי אֶל-תַּעֲמַד׃					
10 וַיִּשְׁבַּת בְּאָרֶץ-נֶשֶׁן וַהֲיִית קְרוֹב אֵלָי אֲתָה וּבְנִיךָ וּבְנֵי בְנֵיךָ וַצֹּאנְךָ וּבְקִרְךָ וְכָל-אֲשֶׁר-לְךָ׃					
11 וְכַלְפַּלְתִּי אֲתָךְ שֵׁם כִּי-עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים רַעַב פְּן-תִּנְרַשׁ אֲתָה וּבֵיתְךָ וְכָל-אֲשֶׁר-לְךָ׃	138				
12 וַהֲנֵה עֵינֵיכֶם רֹאוֹת וְעֵינַי אֲתִי בְּנִימִן כִּי פִי הַמְדַבֵּר אֵלֵיכֶם׃					
13 וַהֲנִדְתֶם לְאָבִי אֶת-כָּל-כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר רֵאִיתֶם וּמִהָרַתֶם וַהוֹרְדֵתֶם אֶת-אָבִי הִנֵּה׃					
14 וַיִּפֹּל עַל-צִוְאַרֵי בְּנִימֹן-אֶחָיו וַיִּבְכֶּוּ וּבְנִימֹן בָּכָה עַל-צִוְאַרְיוֹ׃					
15 וַיִּנְשַׁק לְכָל-אֶחָיו וַיִּבְכֶּוּ עֲלֵיהֶם וְאֶחָדֵם כֹּן דְּבַרְיוֹ אֶחָיו אֹתוֹ׃					20

16 וַתִּקַּל נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעֲהַ לְאֹמֶר בָּאוּ אֶתִּי יוֹסֵף וַיִּיטֹב בְּעֵינֵי פְרַעֲהַ וּבְעֵינֵי עַבְדָּיו:			Report 3	5 5
17 וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־יוֹסֵף אָמַר אֶל־אֶחָיִךְ זֹאת עָשׂוּ טַעֲנוּ אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בָאוּ אֶרֶצָה כְּנָעַן:				4
18 וַיִּקְחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלָי וְאֶתְּנֶה לָכֶם אֶת־טוֹב אֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֶכְלוּ אֶת־חֶלֶב הָאָרֶץ:			56	
19 וְאַתָּה צְוִי־תָהּ זֹאת עָשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עֲגֻלוֹת לְטַפְּכֶם וּלְנִשְׁיֵכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם:				
20 וַעֲיֹנְכֶם אֶל־תַּחֲסֹם עַל־כַּלְיֵכֶם כִּי־טוֹב כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם לָכֶם הוּא:				
21 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהִי־ן לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל־פְּי פְרַעֲהַ וַיְהִי־ן לָהֶם צִדָּה לְהָרֹךְ:				
22 לְכֻלָּם נָתַן לְאִישׁ חֲלֻפּוֹת שְׂמֹלֹת וּלְבְנֵימֶן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ חֲלֻפַּת שְׂמֹלֹת:				
23 וּלְאֲבִיו שָׁלַח כִּזְאוֹת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נְשֵׂאִים מְטוֹב מִצְרָיִם וַעֲשֶׂר אֶתְנֵת נְשֵׂאת בָר וְלַחֵם וּמִזֹּון לְאֲבִיו לְהָרֹךְ:				44
24 וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶחָיו וַיִּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל־תְּרַגְּזוּ בְּהָרֹךְ: 25 וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרָיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם:				4 2
26 וַיִּזְדְּרוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מִשָּׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּפְּגַן לִבּוֹ כִּי לֹא־הֵאֱמִין לָהֶם:	Sons 9	3		8 3
27 וַיַּדְּבְרוּ אֵלָיו אֶת כָּל־דְּבַרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיֵּרָא אֶת־הָעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם:				6
28 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנֵי חַי אֲלֵכֶה וְאַרְאֶנּוּ בְּטָרִם אָמוֹת: 46.1 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹאוּ בְּאֶרֶץ שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו וַיִּצְחַק:	Israel 9			21
2 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרְאוֹת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּבִּי: 3 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הֵאֵל אֱלֹהֵי אַבְיָה	Israel 1		2	18 2
4 אֶל־תִּירָא מִרְדָּה מִצְרַיִמָּה כִּי־לָנֹי גְדוֹל אֲשִׁימָה שָׁם: 5 וְאַנְכִי אֶרְדַּ עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה וְאַנְכִי אֶעֱלֶה גַם־עִלָּה וַיֹּסֵף יֵשִׁית יָדוֹ עַל־עֵינָיו:			26	1
6 וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־רִכּוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וְכָל־זֶרְעוֹ אֹתוֹ:				47
7 בְּנָיו וּבְנֵי בְנָיו אֹתוֹ בְּנֹתָיו וּבְנֹת בְּנָיו וְכָל־זֶרְעוֹ הֵבִיא אֹתוֹ מִצְרַיִמָּה: ס	Total 237	Total 153 (9x17)	Total 59	Total 209+30 239

Observation 15 The most striking feature is that Joseph speaks altogether **153** (9x17).

Jacob/Israel and all his sons, including Joseph, speak in total **237+153=390** (15x26) words.

When God reveals himself to Jacob and encourages him to go to Egypt, he speaks **26** words. The symbolic significance of this is that God will be present in Jacob's life in Egypt as he has been in the life of Joseph.

Section VIII 46,8-27 Jacob's Descendants Who Emigrated to Egypt

Vss	Texts	Words	Let	Sum w	Contents and Structure
1	Gen 46,8	11+	48	11	These are the descendants of Jacob who came into Egypt:
2	Gen 46,9	6=17	29	17	Reuben ¹ : Enoch ² , Pulla ³ , Hezron ⁴ , Carmi ⁵
3	Gen 46,10	10	46	27	Simeon ⁶ : Jemuel ⁷ , Jamin ⁸ , Ohad ⁹ , Jachin ¹⁰ , Zohar ¹¹ , Saul ¹²
4	Gen 46,11	5	20	32	Levi ¹³ : Gershon ¹⁴ , Kohath ¹⁵ , Merari ¹⁶
5	Gen 46,12	17	68	49	Judah ¹⁷ : Er ¹⁸ , Onan ¹⁹ , Shelah ²⁰ , Perez ²¹ , Zerah ²² + Hezron ²³ , Hamul ²⁴
6	Gen 46,13	6	27	55	Issachar ²⁵ : Tola ²⁶ , Pua ²⁷ , Iob ²⁸ , Shimron ²⁹
7	Gen 46,14	5	23	60	Zebulon ³⁰ : Sered ³¹ , Elon ³² , Jahleel ³³
8	Gen 46,15	17	63	77	Together with his daughter Dinah 33 descendants born by Leah to Jacob.
9	Gen 46,16	9	39	86	Gad ¹ : Ziphion ² , Haggi ³ , Shuni ⁴ , Ezbon ⁵ , Eri ⁶ , Arodi ⁷ , Areli ⁸
10	Gen 46,17	12	54	98	Asher ⁹ : Imnah ¹⁰ , Ishvah ¹¹ , Ishvi ¹² , Beriah ¹³ , sister Serah ¹⁴ + Heber ¹⁵ , Malchiel ¹⁶
11	Gen 46,18	15	49	113	These are the 16 descendants born by Zilpah to Jacob.
12	Gen 46,19	6	23	119	The sons born by Rachel to Jacob: Joseph and Benjamin.
13	Gen 46,20	17	60	136	Joseph ¹ : Manasseh ² , Efraim ³
14	Gen 46,21	12	49	148	Benjamin ⁴ : Bela ⁵ , Becher ⁶ , Ashbel ⁷ [and the sons of Bela were] - see BHS* Gera ⁸ , Naaman ⁹ , Ehi ¹⁰ , Rosh ¹¹ , Muppim ¹² , Huppim ¹³ , Ard ¹⁴
15	Gen 46,22	10	33	158	These are the 14 descendants born by Rachel to Jacob.
16	Gen 46,23	3	10	161	The son of Dan ¹ : Hushim ²
17	Gen 46,24	6	27	167	Naphtali ³ : Jahzeel ⁴ , Guni ⁵ , Jezer ⁶ , Shillem ⁷
18	Gen 46,25	15	49	182	These are the 7 descendants born by Bilhah to Jacob. 182 = 7x26
19	Gen 46,26	15+	55	197	Vs 26-27 stand apart as a concluding enumeration of Jacob's descendants
20	Gen 46,27	15=30	58	212	totalling 70 persons. Klaas Eikelenboom drew my attention to the striking fact
20	46,8-27	212	830	212	that 212 is the decimal value of ל(30) + יעקב (182):10+70+100+2. The word ליעקב occurs no less than 5x in the text: vs. 15, 18, 22, 25, and 26.

* Martin Noth has suggested to insert 3 words, ויהיו בני בלע, 'and the sons of Bela were', in light of LXX and 1 Chron 8,3. However, in my view, this is completely superfluous, since it is evident that what follows are the names of Bela's seven sons. In v 17 Beriah's sons are indeed introduced by the words 'and the sons of Beriah', but for some reason (presumably logotechnical) the author/redactor did not deem it necessary to repeat the introductory phrase here.

Observation 16 The enumeration of Jacob's descendants (46,8-25) is made up of **182 (7x26)** words, by which it is strongly highlighted. Significantly enough, it has exactly the same number of words used for the Levitical Descent of Moses and Aaron (Exod 6,14-28)! Compare page 19 in the analysis of [Exodus 1,1-15,21](#).

What meets the eye immediately is that there are four specifically highlighted passages, each consisting of **17** words: vs 8-9, v 12, v 15, and v 20. The purpose of the highlighting is to bring **Reuben**, **Judah**, **Daughter Dinah**, and **Joseph** specifically into the limelight.

Reuben is specifically focused on because he is the eldest son and potential successor to Jacob, but more particularly, because of the crucial role he played to save Joseph's life and to let Jacob emigrate to Egypt.

Judah is brought into the limelight for the role he played in his turn to save Joseph's life and to enable Jacob/Israel to emigrate to Egypt. Moreover, he qualifies as the second logical successor to Jacob.

Joseph is given special attention because of the pre-eminent position he attained in Egypt, his crucial role in the emigration of Jacob/Israel to Egypt and the measures taken by him to facilitate Israel's settlement. Therefore he qualifies as the third logical successor to Jacob.

For a recent indepth study of the succession question, see Benedikt Hensel's dissertation cited in Observation 4 above.

Most strikingly, **Levi** receives no special attention, but this can be explained primarily in light of his disqualification (together with Simeon) in connection with the rape of Dinah and its bloody aftermath.

Another reason for the fact that he is left out of special consideration in this context is that the author knew that he will get adequate attention in the book of Exodus as the ancestor of Moses and Aaron.

Daughter Dinah is specifically highlighted by **17** words not only because she is the only daughter of Jacob mentioned here – he had other daughters (see [37,35](#) and [46,7](#)) –but also due to her (passive!) role in the disqualification of Simeon and Levi as potential successors to Jacob. Compare Benedikt Hensel, p. 196.

In the storyline, Section VIII functions as an intermezzo before the narrative about Israel’s stay in Goshen.

Section IX 46,28-47,31 The Israelites in Goshen: Joseph’s Land Reforms

Sections IX-XII, [46,28-50,26](#), are a close-knit literary entity consisting of **119 (7x17)** verses by which they are finalized and sealed. They deal specifically with the sojourn of the Israelites in Goshen. See page 1 above.

Vss	Texts	Words	Letters	Sum words	P	Contents and Structure
1	Gen 46,28	12+	48	12		§ 1 God speaks to Jacob at Beer-sheba
2	Gen 46,29	17+ 17	72	29		Joseph sets out to meet his father: 17 words.
3	Gen 46,30	13+	48	42		
4	Gen 46,31	20+	76	62		The entire paragraph is highlighted by 170 words,
5	Gen 46,32	13+	50	75		which stresses the importance of the measures taken by
6	Gen 46,33	8+	29	83		Joseph to get his family settled in Goshen.
7	Gen 46,34	22+	87	105		
8	Gen 47,1	18+ 18+	70	123		Especially emphasized is the fact that Joseph introduces
9	Gen 47,2	8+ 8=26	34	131		five of his brothers to Pharaoh: 26 words.
10	Gen 47,3	16+	62	147		
11	Gen 47,4	23=170	85	170/170		
12	Gen 47,5	9+	35	179		§ 2 Pharaoh tells Joseph to settle Israel in Goshen
13	Gen 47,6	26+ 26	91	205		This is a royal resolution! - highlighted by 26 words.
14	Gen 47,7	12+	48	217		The entire paragraph is highlighted by 153 (9x17)
15	Gen 47,8	8+	28	225		words, which stresses the personal contact between
16	Gen 47,9	25+	92	250		Pharaoh and Jacob (130 [5x26] years old!) and
17	Gen 47,10	7+	28	257		the fact that Joseph gives his family a possession
18	Gen 47,11	18+	71	275		in Egypt as Pharaoh has commanded.
19	Gen 47,12	13+	44	288		He provides them with food and gathers up money
20	Gen 47,13	15+	54	303		in Egypt and Canaan to finance his land reforms.
21	Gen 47,14	20=153(9x17)	76	323/153(9x17)		
22	Gen 47,15	21+	77	344		§ 3 He gives Egypt food in exchange for cattle
23	Gen 47,16	10+	41	354		
24	Gen 47,17	21=52(2x26)	93	375		52 words are used to highlight this measure.
25	Gen 47,18	28	108	403		
26	Gen 47,19	25	104	428/105		
27	Gen 47,20	19+	70	447		§ 4 Joseph’s revolutionary land reforms
28	Gen 47,21	10+	39	457		Once again 52 words to highlight the buying of
29	Gen 47,22	23=52(2x26)	74	480		land for Pharaoh of which he is now the owner.
30	Gen 47,23	17	64	497		
31	Gen 47,24	16	78	513		
32	Gen 47,25	9+	43	522		The last 7 verses are highlighted by 104 words.
33	Gen 47,26	19+	70	541		The Egyptians willingly become Pharaoh’s slaves!
34	Gen 47,27	11+	46	552		Joseph makes a statute concerning the land.
35	Gen 47,28	17+ 17	66	569		Jacob lived 17 years in Egypt: 17 words!
36	Gen 47,29	27+	103	596		His death draws near and he urges Joseph to bury
37	Gen 47,30	11+	56	607		him in Canaan, in the burying place of his fathers.
38	Gen 47,31	10=104(4x26)	39	617/189	P	Joseph promises and swears to do so.
38	46,28-47,31	617	2399	617		

Observation 17 The numerical features are self-explanatory. The significance of the fact that Jacob lived **17** years in Egypt ([47,28](#)) is to symbolize that he is accompanied by YHWH’s presence in his last years. These **17** years are added to Jacob’s age of **130** years when he meets Pharaoh ([47,9](#)) to achieve his lifespan of **147** years which is specifically mentioned here in [47,28](#). For the intriguing question of the lifespans of the Patriarchs, see Observation 16 in my analysis of [Part V, 25,12-35,29](#).

The Dialogues and Narrative in Section IX, 46,28-47,31

	Israel and his sons	Joseph	Pharaoh and the Egyptians	Narrative
46.28 וְאֶת־יְהוָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו וְגַבְוֹ וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה וְשָׁן:				
29 וַיֹּאסֶר יוֹסֵף מִרַּכְבָּתוֹ וַיַּעַל לְקָרְאֵת יִשְׂרָאֵל אָבִיו וְשָׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צַוְאָרְיוֹ וַיִּבֶכְ עַל־צַוְאָרְיוֹ עוֹד:				29
30 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אָמוּתָה הַפַּעַם אַחֲרַי רְאוּתִי אֶת־פְּנֶיךָ כִּי עוֹדָה תִּי:	9			4
31 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו וְאֶל־בְּרֵית אָבִיו אֲעֵלָה וְאֶנְיָדָה לְפָרְעָה אֲעֵלָה וְאֶנְיָדָה לְפָרְעָה וְאֶמְרָה אֵלָיו אֶתִּי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן בָּאוּ אֵלָי: וְהָאֲנָשִׁים רְעֵי צֹאן כִּי־אֲנֹשׁ מִקְנֵה הַיּוֹ וְצֹאֲנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ:				7
32 וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פָּרְעָה וְאָמַר מִה־מַּעֲשֵׂיכֶם:		56		
33 וְאָמַרְתֶּם אֲנֹשִׁי מִקְנֵה הַיּוֹ עֲבָדְיָךְ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר חֲשָׁבוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן כִּי־תוֹעֵבֹת מַצְרַיִם כָּל־רְעָה צֹאן:				
47.1 וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיִּגַּד לְפָרְעָה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאָחִי וְצֹאֲנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן וְהֵנִים בְּאֶרֶץ גִּשְׁן: וּמִקְצֵה אָחִיו לָקַח חֲמִשָּׁה אָנָשִׁים וַיִּצְנַם לְפָנָי פָּרְעָה:		13		4 1
2 וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל־אָחִיו מִה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פָּרְעָה רְעָה צֹאן עֲבָדְיָךְ גַם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ:				8
3 וַיֹּאמְרוּ אֶל־פָּרְעָה לְגוֹד בְּאֶרֶץ כְּנַעַן כִּי־אֵין מְרַעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעֲבָדְיָךְ כִּי־כִבֵּד הִרְעִיב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וְעַתָּה יִשְׁבוּ־נָא עֲבָדְיָךְ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן:			2	4
4 וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ וְאֶת־יָדְךָ בָּאוּ אֵלָיךָ: אֶרֶץ מַצְרַיִם לְפָנֶיךָ הוּא בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ הוֹשִׁיב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אֶחָיִךְ יִשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וְאִם־יִדְעַת וְיִשְׁפָּם אֲנֹשִׁי־חַיִל וְשִׁמְתֶם שָׂרֵי מִקְנֵה עַל־אֲשֶׁר־לִי:	Sons 7			3
5 וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־עֵקֵב אָבִיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו:	20			3
6 וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל־עֵקֵב אָבִיו וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו:				5
7 וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל־עֵקֵב אָבִיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו:			30	12
8 וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל־עֵקֵב אָבִיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו וַיִּבְרָךְ וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו:				4
9 וַיֹּאמֶר עֵקֵב אֶל־פָּרְעָה יְמֵי שְׁנֵי מִנְוָרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאת שָׁנָה מְעַט וְרַעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשִּׁיגוּ אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתֵי בֵּינֵי מִנְוָרֵיהֶם:	21		4/36	4
10 וַיִּבְרָךְ וַיִּשָּׁק אֶת־פְּתָיו וַיִּצְא מִלְּפָנָי פָּרְעָה:				
11 וַיֹּשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וַיִּתֵּן לָהֶם אֶחָדָה בְּאֶרֶץ מַצְרַיִם בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ בְּאֶרֶץ רַעַמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פָּרְעָה:				
12 וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וְאֶת־כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף:				
13 וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאֶרֶץ כִּי־כִבֵּד הִרְעִיב מְאֹד וְהָלָה אֶרֶץ מַצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי הִרְעִיב:				73
14 וַיִּלְקַט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ מַצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בְּשֶׁבֶר אֲשֶׁר־הֵם שִׁבְרִים וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פָּרְעָה:				
15 וַיִּתֵּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מַצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־מַצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הִבְהַרְלָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נִגְדָה כִּי אִפְסֵ כֶּסֶף:				6 6
16 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֵבִי מִקְנֵיכֶם וְאֶחָדָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אִפְסֵ כֶּסֶף:			Egyptians 9	2
17 וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבְחִמְרֵי וַיִּנְהַלֵּם בְּלֶחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא:				28
18 וַתִּתֵּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְתַּד מֵאֲדָנֵי כִּי אִם־תָּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדָנֵי לֹא־נִשְׂאָר לְפָנָי אֲדָנֵי בְּלֹתִי אִם־נִוְיָחַגּוּ וְאֶדְמֹתֵנוּ:				2
19 לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲדָמֹתֵנוּ קָנָה אֲתָנוּ וְאֶת־אֲדָמֹתֵנוּ בְּלֶחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֲדָמֹתֵנוּ עֲבָדִים לְפָרְעָה וְתִן־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהִאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם:			Egyptians 44	
20 וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדָמַת מַצְרַיִם לְפָרְעָה כִּי־מָכְרוּ מַצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי־חֹזֵק עֲלֵהֶם הִרְעִיב וְהָיוּ הָאֶרֶץ לְפָרְעָה:				52 (2x26)
21 וְאֶת־הָעָם הַשְּׂבִיר אֹתוֹ לְעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מַצְרַיִם וְעַד־קִצְחָהוּ:				
22 חָק אֲדָמַת הַכְּנָעִים לֹא קָנָה כִּי חָק לַכְּנָעִים מֵאֵת פָּרְעָה וְאָכְלוּ אֶת־חֲקֵם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פָּרְעָה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אֲדָמֹתָם:				
23 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אֲדָמֹתְכֶם לְפָרְעָה הֵאֱלֵכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה:				4

<p>24 והיה בהבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הילדת יהנה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתים ולאכל לטפכם:</p> <p>25 ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה:</p> <p>26 וישם אתה יוסף לחק עד-היום הזה על-אדמת מצרים לפרעה לחמש רך אדמת הפתנים לבדם לא היתה לפרעה:</p> <p>27 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד:</p> <p>28 ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימיו-יעקב שני תייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה:</p> <p>29 ויקרבו ימיו ישראל למות ויקראו לבני ליוסף ויאמר לו אם-נא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידה תחת רגלי ועשית עמדי תסד ואמת אל-נא תקברני במצרים: ושכבתי עם-אבתי ונשאנני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך:</p> <p>31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על-ראש המטה: פ</p>	25	29	Egyptians 8	1
	2	3		1
	2	3		7 1
Total 57+27=84	Total 109	Total 36+61=97	Total 36+61=97	Total 273+ 54=327

Observation 18 Numerically, there is nothing significant except that the narrative in vs 20-22 is made up of 52 (2x26) words dealing with Joseph’s statute concerning the land reforms and the prosperous sojourn of the Israelites in Goshen where they gain possessions and multiply exceedingly. This sets the stage for the Story of the Exodus against the backdrop of the Egyptians (ironically!) living in poverty and slavery, while the Israelites live in prosperity and freedom.

Section X 48,1-22 The Ailing Jacob Blesses Joseph’s Sons

Vss	Texts	Words	Letters	Sum words	P	Contents and Structure
1	Gen 48,1	18	68	18		§ 1 Joseph brings his sons to Isaac to be adopted
2	Gen 48,2	13+	51	31		Vs 1—2 are highlighted by 68 and 51 letters.
3	Gen 48,3	13=26	47	44		Vs 2-3 are highlighted by 26 words.
4	Gen 48,4	16	70	60		
5	Gen 48,5	19	76	79		
6	Gen 48,6	11	47	90		
7	Gen 48,7	21	77	111/111		
8	Gen 48,8	8	28	119		§ 2 Jacob blesses Joseph through his sons
9	Gen 48,9	16	55	135		
10	Gen 48,10	14	55	149		
11	Gen 48,11	15+	54	164		This episode about Israel expressing his joy to see
12	Gen 48,12	8+	35	172		Joseph’s sons and his deliberate gesture to cross
13	Gen 48,13	16+	69	188		his hands in order to bless the two boys, as well as
14	Gen 48,14	21+	77	209		the first part of the blessing (v 15), is highlighted by
15	Gen 48,15	18=78(3x26)	77	227		78 (3x26) words.
16	Gen 48,16	19	73	246/135		
17	Gen 48,17	23+	84	269		§ 3 He upholds his decision and blesses them again
18	Gen 48,18	14+	44	283		
19	Gen 48,19	22+	87	305		The entire paragraph is highlighted by its 104 (4x26)
20	Gen 48,20	17+	74	322		words in order to express the divine approval of
21	Gen 48,21	15+	58	337		Israel’s decision to put Ephraim before Manasseh.
22	Gen 48,22	13-104(4x26)	49	350/104	P	
22	48,1-22	350	1355	350		

Observation 19 In Section X, 13 of the 22 verses (59%) and 208 of the 350 words (59%) are highlighted by the number 26. Jacob’s blessing of Joseph’s two sons does not only show his preference for the Joseph tribes, but also anticipates the testamentary blessing for his own sons (Chapter 49).

The Dialogues and Narrative in Section X, 48,1-22

	Jacob and a Messenger (5)	Joseph and a Messenger (3)	Narrative
48.1 ויהי אחריו הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים:			13
2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנה יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה:			2 7 1
3 ויאמר יעקב אל-יוסף אל שתי נראה אלי בלוי בארץ פגעו ויברך אתי:			4
4 ויאמר אלי הנני מפרך והרביחך ונתתך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעה אחרית אחת עולם:			
5 ועשה שני-בניך הגולים לה בארץ מצרים עד-בא אליך מצרימה ליתם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהודה לוי:	76		
6 ומולדתך אשר-הולדת אחריתם לה יהיו על שם אחיהם וקראו בנחלתם:			
7 ואני בבאי מפרן מתה עלי רחל בארץ פגעו בדרך בעוד כבדת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית להם:			
8 וירא ישראל את-בני יוסף ויאמר מיראה:	2+		5 1
9 ויאמר יוסף אל-אביו בני הם אשר-נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם-נא אלי ואברכם:		7	4 1
10 ועינו ישראל פקדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויתבק להם:	4+		14
11 ויאמר ישראל אל-יוסף ראה פניך לא פלגתי והנה הראה אתי אלהים גם את-זרעה:			4
12 ויוצא יוסף אתם מעם ברקיו וישתחו לאפיו ארצה:	11=17		
13 ויקח יוסף את-שניהם את-אפרים בימינו משמאל ישראל ואת-מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו:			45
14 וישלח ישראל את-ימינו וישת על-ראש אפרים והוא הצעיר ואת-שמאלו על-ראש מנשה שפל את-ידיו כי מנשה הבכור:			
15 ויברך את-יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברתם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד-היום הנה:			3 1
16 הפלאך הנאל אתי מכל-רע וברך את-הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברתם ויצחק וידנו לרב בקרב הארץ:	33+		
17 וירא יוסף כי-ישית אביו וד-ימינו על-ראש אפרים וירע בעינו ויתמד וד-אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על-ראש מנשה:			23
18 ויאמר יוסף אל-אביו לא-כן אבי כיתה הבכר שים ימינה על-ראשו:		10	4
19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם-הוא יהיה לעם וגם-הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא-הגוים:	19=52		2 1
20 ויברכם בינם והוא לאמור בך וברך ישראל לאמר ישמך אלהים באפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה:	8		4 5
21 ויאמר ישראל אל-יוסף הנה אנכי מת ויהי אלהים עמכם והשיב אהכם אל-ארץ אבותיכם:			4
22 ואני נתתי לה שכם אחד על-אחיך אשר לקחתי מגיד האמרי בחרפי ובקשתי: ^ב	24 Total (5)+177 182	Total (3)+17 20	Total 31+117 148

Observation 20 Jacob and the messenger speak altogether **182** (7x26) words (5+177), of which Jacob speaks **17** to Joseph (vs 8-11) and **52** (2x26) in connection with the blessing for Joseph (vs 15-16 and 19). Joseph and the messenger speak altogether **20** words, of which Joseph speaks **17**.

Section XI 49,1-26 Jacob's Testamentary Blessing for his Sons

Vss	Texts	Words	Letters	יהוה	Sum words	P/S	Contents and Structure
1	Gen 49,1	14= 5 + 9+	58		14		Heading: 5 words
2	Gen 49,2	8=17	34		22		Jacob summons his sons: 17 words.
3	Gen 49,3	10+	37		32		Blessing for Reuben: 22 words
4	Gen 49,4	12=22	42		44/44	P	
5	Gen 49,5	6+	26		50		Blessing for Simeon and Levi: 32 words
6	Gen 49,6	15+ 15+	53		65		Their fury and ruthlessness are stressed: 26 words.
7	Gen 49,7	11=32 11=26	45		76/32	S	
8	Gen 49,8	11+	44		87		Blessing for Judah: 55 words
9	Gen 49,9	12+ 12+	48		99		Judah's qualities as a leader is specifically
10	Gen 49,10	14+ 14=26	51		113		highlighted by 26 words.
11	Gen 49,11	12+	49		125		
12	Gen 49,12	6+	27		131/(55)	P	
13	Gen 49,13	10+	42		141	S	Blessing for Zebulon: 10 words
14	Gen 49,14	6+	24		147		Blessing for Issachar: 20 words
15	Gen 49,15	14=85(5x17)	47		161/85	S	
16	Gen 49,16	6+	22		167		Blessings for Dan: 23 words
17	Gen 49,17	14+ 14+	48		181		His negative qualities are highlighted: 17 words.
18	Gen 49,18	3=23 3=17	16	1	184		
19	Gen 49,19	6	22		190	S	Blessings for Gad: 6 words
20	Gen 49,20	7	27		197	S	Blessings for Asher: 7 words
21	Gen 49,21	6	24		203	S	Blessings for Naphtali: 6 words
22	Gen 49,22	11+	34		214		Blessing for Joseph: 61 words
23	Gen 49,23	5+ 5+	26		219		The survival of Joseph, who has been fiercely
24	Gen 49,24	13+ 13+	52		232		attacked, is specifically highlighted: 34 words.
25	Gen 49,25	16+ 16=34	63		248		Note the 34 , 26 , and 52 letters!
26	Gen 49,26	16=61	63		264	P	
26	49,1-26	264	1024	1x	264		

Observation 21 The passage about the blessings for the eleven brothers are clearly delimited by the layout markers. Most intriguingly, the blessing for Benjamin (v 27) is detached from that of his brothers by the strong layout marker **P** which should absolutely not be ignored. The delimitation is underscored by the fact that the passage (without Benjamin!) is composed of **26** verses which makes it a distinct literary entity. Moreover, verse 27 is structurally and numerically part and parcel of the first paragraph (49,27-33) of Section XI, which is another distinct unit with its **7** verses and **104** (4x26) words – see below. As a matter of fact, the detachment of Benjamin is perfectly in line with his 'detached' position in the Toledoth of Jacob!

Observation 22 The blessings for **Judah**, **Zebulon**, and **Issachar** (vs 8-15) are made up of altogether **85** (5x17) words, by which this passage is specifically highlighted in order to stress the prominent status of these three sons. The significant highlighting of other sections of the text is explained in the last column.

For the logotechnical analysis of Genesis 49 in its context, see my article [The Last Words of Jacob](#).

Section XII 49,27-50,26 The Death of Jacob and Joseph

Vss	Texts	Words	Letters	יהוה	Sum words	Contents and Structure
1	Gen 49,27	9+	35		9	§ 1 Jacob orders his sons to bury him in Canaan
2	Gen 49,28	18+	66		27	"All these are the 12 tribes of Israel", that is to
3	Gen 49,29	18+	65		45	say, including Benjamin as the 12 th son!
4	Gen 49,30	20+	74		65	Jacob's last command to his sons, that he should
5	Gen 49,31	18+	62		83	be buried in Canaan, in the cave of Machpelah,
6	Gen 49,32	8+	27		91	and his death are brought into the focus of
7	Gen 49,33	13=104(4x26)	50		104/104	attention by 7 verses and 104 (4x26) words.
8	Gen 50,1	9	31		113	§ 2 Jacob's body is embalmed and duely buried
9	Gen 50,2	13	52		126	
10	Gen 50,3	14	56		140	
11	Gen 50,4	19	73		159	
12	Gen 50,5	21+	82		180	Joseph's request to Pharaoh for permission to
13	Gen 50,6	8	32		188	bury his father in Canaan as well as Pharaoh's
14	Gen 50,7	16	59		204	consent and the fact that a very great number of
15	Gen 50,8	13	49		217	people accompanied Joseph on his mission are
16	Gen 50,9	10=68	34		227	all highlighted by 68 (4x17) words.
17	Gen 50,10	18	69		245	
18	Gen 50,11	22	82		267	
19	Gen 50,12	6	20		273	
20	Gen 50,13	23	88		296	
21	Gen 50,14	15	57		311/207	
22	Gen 50,15	19	69		330	§ 3 The brothers are reconciled and Joseph dies
23	Gen 50,16	9	34		339	
24	Gen 50,17	23	83		362	
25	Gen 50,18	9	39		371	
26	Gen 50,19	9	34		380	Note the 34, 34, and 51 letters!
27	Gen 50,20	14	51		394	
28	Gen 50,21	13+	50		407/96	
29	Gen 50,22	11+	44		418	§ 4 Epilogue: Joseph's last words and wishes
30	Gen 50,23	14+	51		432	Joseph lived 110 years and saw his grandchildren.
31	Gen 50,24	22+	87		454	He comforts his brothers and lets them swear that
32	Gen 50,25	14+	55		468	they will carry his bones to Canaan.
33	Gen 50,26	11=85(5x17)	46		479/72	The Epilogue is made up of 72 (5x17) words,
33	49,27-50,26	479	1806		479	which is very appropriate, for 72 represents the
448	37,2-50,26	6211	23989	12x	6211	numerical value of תולדות: 22+6+12+4+6+22=72.
1534	1,1-50,26	20613	78069	165x	20613	

Observation 23 Vs 21-26 have 85 (5x17) words. For the compositional technique to begin and conclude a book with a number of words that are a multiple of 17 or 26 (Genesis, Exodus, and Deuteronomy), see page 3 of the [Introduction](#). However, there is more to it: the eleven Toledoths are concluded by 72 words functioning as an inclusion together with the 72 verses of the first Toledoth!

The computer-assisted verse count in Genesis yields 1533 verses. In the Masoretic tradition, however, as noted at the end of Genesis, there are 1534 verses, which is 59x26. The extra verse was achieved by splitting 35,22 (undoubtedly for good reasons!) by means of a Petuchah into 22a and 22b.

Observation 24 Significantly enough, the name YHWH appears only 12x in the Toledoth of Jacob, in 38,7.10 (3x), in 39,2.3.5.21.23 (8x), and in 49,8 (1x). The last occurrence before 49,8 is to be found in 32,10, which is the 153rd (9x17) instance from the beginning. The absence of the name YHWH in the rest of the Joseph story (40-50, except for 49,8) can be explained as a conscious decision to curtail the use of the name in order to pave the way for the revelation of the name in the book of Exodus.

The Dialogues and Narrative in Section XII, 49,27-50,26

	Jacob and Sons	Joseph Pharaoh People	Narrative
27 בנימין ואב יטרף בפקר נאכל עד ולערב יחלק שלל:			
28 כל-אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר-דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כבדו בך אתם:	9		18
29 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל-עמי קברו אתי אל-אבתי אל-המערה אשר בשדה עפרון החתי:			2
30 במערה אשר בשדה המכפלה אשר על-פני-ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את-השדה מאת עפרן החתי לאחוזת-קבר:	60		2
31 שמה קברו את-אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את-יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את-לאה:			
32 מקנה השדה והמערה אשר-בו מאת בני-חתי:			
33 ויכל ועקב לצנות את-בניו ויאסף רגליו אל-המטה ויגוע ויאסף אל-עמיו:			
50.1 ויפל יוסף על-פני אביו ויבכ עליו וישק-לו:			
2 ויצו יוסף את-עבדיו את-הרפאים לחנט את-אביו ויחנטו הרפאים את-ישראל:			49+
3 וימלאו-לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום:			
4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל-בית פרעה לאמר אם-נא מצאתי חן בעיניכם דברו-נא באוני פרעה לאמר:			3=52
5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר פדית לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה-נא ואקברה את-אבי ואשובה:		Joseph 31	6
6 ויאמר פרעה עלה וקבר את-אביך כאשר השביעך:		Pharaoh 6	2
7 ויעל יוסף לקבר את-אביו ויעלו אתו כל-עבדי פרעה וקני ביתו וכל זקני ארץ-מצרים:			
8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפס וצאנם וקברם עזבו בארץ גשן:			
9 ויעל עמו גם-רכב גם-פרשים ויהי המהנה קבר מאד:			
10 ויבאו עד-גן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו-שם מספד גדול וקבר מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים:			57
11 וירא יושב הארץ הכנעני את-האבל בגן האטד ויאמרו אבל-קבר זה למצרים על-כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן:			8
12 ויעשו בניו לו כן כאשר צוהם:		People 4	1
13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את-השדה לאחוזת-קבר מאת עפרן החתי על-פני ממרא:			9
14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל-העלים אתו לקבר את-אביו אחרי קברו את-אביו:			44
15 ויראו אחי-יוסף כי-מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב וישב לנו את כל-תרעה אשר גמלנו אתו:			6
16 ויצאו אל-יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר:	Sons 36		1
17 כה-תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי-רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אחיך ויבכ יוסף בדברים אליו:			4
18 וילכו גם-אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים:			5 1
19 ויאמר אלהם יוסף אל-תיראו כי התחת אלהים אני:	3		3
20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הנה להחית עמ-רכב:		Joseph 28	
21 ועתה אל-תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת-טפכם וינתם אותם וידבר על-לבם:			5
22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויהי יוסף מאה ועשר שנים:			25
23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן-מנשה ילדו על-ברכיו יוסף:			
24 ויאמר יוסף אל-אחיו אנכי מת ואלהים פקד ופקד אתכם והעלה אתכם מן-הארץ הזאת אל-הארץ אשר נשבע לאבותי ליתןק וליעקב:			4
25 וישבע יוסף את-בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעלתם את-עצמותי מזה:		18+	6
26 וימת יוסף בן-מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים:	Total Jacob 69 Total Sons 39	8=26 Total 85(5x17) Total 10	11 Total 30+246=276

Observation 25 The words in the introductions amount altogether to **26**.

The passage about Jacob's death and Joseph's reaction to it (49,33-50,4) is made up of **52** (2×26) words.

Jacob and his eleven sons speak in total **108** words ($69+39$) and Pharaoh and the people **10** words ($6+4$).

Joseph speaks altogether **85** (5×17) words, of which **26** are spoken in connection with his nearing death (50,24) and what he wants his brothers to do with his bones (50,25b).

Joseph speaks **153** (9×17) words in Section IX, **17** in Section X, and **85** (5×17) in Section XII.

Most intriguing to see is that his name occurs **156x** in Genesis, which is a multiple of **26** (6×26), and at the same time the decimal value of יוסף: $10+6+60+80=156$.

In the storyline, Joseph's lifespan of 110 years are divided into **17** years he lived in Canaan (37,2), **13** years he lived in Egypt before he entered the service of Pharaoh at the age of 30 years (41,46), and **80** years he spent in prosperity and a powerful position. For an explanation of his lifespan, see Observation 17 above.